

FĂNTÂNA DIN ȘIRNA

Literatură * Istorie * Artă * Științe * Religie * Învățământ * Management

FONDATĂ ÎN 21 MAI 2005 ■ ANUL IV ■ NR. 7-8 ■ IANUARIE - DECEMBRIE 2008

"Fiecare neam, având o evoluție proprie și un stigmat propriu, se dezvoltă potrivit cu un destin propriu și cuprinde în el viața latentă a generațiilor căzute."

Mihail Sadoveanu

DIN CUPRINS:

- Monografia arheologică a comunei Șirna
- Legea rurală din 14 august 1864
- Cenaclul "Fântâna din Șirna"
- Spiritul mioritic în viziunea unor teribiliști contemporani
- Interviu cu noii edili ai comunei Șirna
- O fabulă actuală, de răs a plâns: "Vițelul și Boul" (parodie)

NICOLAE IORGA

SIMBOL AL NEAMULUI ROMÂNESC

"O națiune are dreptul să se conducă după interesul ei, în marginea cerințelor morale, fără îndeplinirea cărora se săvârșește o derogare de la umanitate".

Nicolae Iorga

Stă Horea

Stă Horea cu pistoalele la brâu
Și smulge depărtări din rădăcină,
Albine de zăpadă țes lumină,
Nechează mânji neștiutori de frâu.

Stă Horea drept cu frunte de sudoare
Și trage roți de sânge după trup,
Albina de zăpadă intră-n stup
Când duce Transilvania-n spinare.

Ulcioare de venin i-au pus pe piept,
Micimea lumii sterpe nu-l mai doare,
Stă Horea drept și-ngenunchează drept
Când trage românii noi hotare.

Stă Horea drept și nerobit de somn
Ardealului Stăpân și Țării Domn.

Constantin Badea

ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

Comunitatea sătească de la Șirna, Județul Prahova (secolele II-X D.H.), în lumina izvoarelor arheologice

Monografia arheologică a comunei Șirna

Lucrarea de mare interes științific, istorico-arheologic și etno-cultural a prof. univ. dr. Ștefan Olteanu, a muzeografei Nina Grigore și a profesorului Victor Nicolae se deschide cu: un „Cuvânt înainte”, urmat de „Introducere” și „Istoriografie” și de cele șase capitole:

- I. Locuințe și complexe de locuire; Inventarul acestora;
- II. Ceramica din așezarea de la Șirna;
- III. Activități cu caracter economic desfășurate în așezarea de la Șirna (secolele II-X);
- IV. Considerații istorice privind evoluția comunității de la Șirna, de-a lungul secolelor II-X;
- V. Caracterul etno-cultural al locuitorilor din comunitatea de la Șirna;
- VI. Concluzii.

Cartea a apărut sub egida Academiei Române – Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, a Universității Creștine „Dimitrie Cantemir” – Facultatea de Istorie, a Consiliului Județean Prahova și Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Prahova. A fost lansată, în ziua de 27 iulie 2007, la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova.

Pentru a sintetiza importanța monografiei, reproducem integral Capitolul VI - Concluzii.

ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

VI. CONCLUZII

Cercetările arheologice efectuate pe promontoriul din marginea comunei Șirna, județul Prahova, între 1977 și 1994, au pus în evidență urme de locuire umană din preistorie și până în secolul al XI-lea d. Hr. Dacă până în secolul II d. Hr. asemenea vestigii sunt disperate și aparțin în special epocii bronzului, fiind distruse de locuirea din secolele următoare, în întreg mileniul creștin vestigiile descoperite demonstrează existența unei comunități sătești compacte a cărei activitate se desfășoară pe întreaga perioadă a secolelor menționate, atestând o viață continuă pe același teritoriu (pe verticală), într-o permanentă evoluție din punctul de vedere al culturii materiale, influențată de specificul cultural al unor populații pătrunse temporar pe teritoriul dintre Carpați și Dunăre după secolul al III-lea d. Hr., în special.

Etapile evolutive etno-culturale pe care le-a parcurs comunitatea sătească de la Șirna de-a lungul secolelor II-X au fost definite de valori ale cronologiei absolute (monede) și relative (fibule, ceramică etc.), descoperite în săpăturile celor 30 de secțiuni arheologice, într-un raport stratigrafic, de cele mai multe ori de necontestat, în condițiile în care cercetarea arheologică românească de până acum le-a precizat caracteristicile fundamentale ale evoluției etno-culturale.

Două sunt trăsăturile majore care conferă identitate vieții neîntrerupte a comunității sătești de la Șirna, de-a lungul perioadei amintite. Pe de o parte, prezența la Șirna, pe parcursul celor cinci etape de evoluție a ceramicii provincial-romane, din momentul constituirii compacte a așezării în secolele II-III, în permanente raporturi cu factorii ai culturii și civilizației romane, prilejuate de linia de castru romane de pe teritoriul sud-carpatic, teritoriu care nu făcea

parte din Dacia romană, dar era într-o continuă supraveghere de către legiunile Romei.

Pe de altă parte, ceea ce dă consistență etno-culturală incontestabilă procesului de viață neîntreruptă a comunității de la Șirna și constituie, în plus, una dintre activitățile economice de bază puse în evidență de cercetările arheologice efectuate timp de un deceniu și jumătate în așezarea de la Șirna, este exploatarea unor surse de minereuri metalifere din zonă, de extragerea oxizilor de fier din minereu cu ajutorul cuptorului de redus și de prelucrarea fierului extras. Asemenea activitate este demonstrată de imensa cantitate de reziduuri ale procesului de extracție a fierului din minereu cu ajutorul cuptorului de redus minereu a cărei existență este dimensionată de cele peste 15 cuptoare de redus în stare aproape integrală, la care se adaugă cele în stare fragmentară, cu imensele cantități de zgură reziduală, vestigii ce sunt prezente în toate cele cinci etape cronologice de evoluție, începând din secolul II și până în secolul X. S-a constatat, atât din scrierile autorilor romano-bizantini și bizantini, cât și din cercetările arheologice că o asemenea activitate este incompatibilă cu caracterul nomad pendulatoriu al populațiilor stepelor asiatice pătrunse pe teritoriul de la Dunărea de Jos, dintr-o serie de motive analizate de noi în lucrare și asupra cărora nu mai putem reveni aici.

La cele menționate se mai pot adăuga încă modalități de habitat, cum ar fi tehnologia construcției caselor, cu amenajările lor interioare, ateliere meșteșugărești amenajate în locuințe și în afara lor, instalațiile cu caracter tehnico-economic etc., precum și unele considerații asupra structurii sociale a comunității sătești, exprimată de prezența familiei-lăstar în așa numitele "cuiburi" de locuințe identificate în teren.

Toate aceste realități istorice demonstrează concludent existența

unei vieți neîntrerupte în comunitatea sătească de la Șirna de-a lungul perioadei mai-sus amintite, viață caracterizată printr-un fond permanent de cultură și civilizație rezultată din interferența culturală geto-dacă (în primele etape de început, provincial-romană, care se menține pe tot parcursul secolelor următoare, fundamental contaminat de influențe de cultură materială ale unor populații în migrație, intrate temporar în contact cu locuitorii așezării de la Șirna.

Din punctul de vedere istoric, este vorba de o așezare sătească constituită ca așezare compactă permanentă, în secolele II-III, ai cărei locuitori geto-daci intră în contact direct cu elemente de cultură și civilizație roman-provincială prin intermediul legiunilor militare staționate în castru romane din apropiere.

În secolul al IV-lea, localnicii primesc, temporar, unele influențe ale culturii materiale Sântana de Mureș, iar în secolul VI (a doua jumătate) și în secolul următor pe cele ale unor grupe familiale slave, infiltrate în zona comunității locale, precum și unele elemente culturale-artistice de "modă" avarică, după care a urmat sinteza etno-culturală din secolele VIII-X, cunoscută sub denumirea de "Dridu", corespunzătoare apariției la nordul Dunării, potrivit textelor scrise, a poporului român, căruia-i aparțin valorile etno-culturale analizate mai sus.

AUTORII CĂRȚII

**PROF. UNIV. DR.
ȘTEFAN OLTEANU**

Absolvent al Facultății de Istorie a Universității din București, 1953 ■ Doctor în istorie, Universitatea București, 1962 ■ Premii ale Academiei Române: 1981, 1985 ■ Conducător de doctorat din 1995 ■ Membru al Institutului de Istorie "Nicolae Iorga" al Academiei Române, 1953-1972 ■ Director științific al Muzeului Național de Istorie, 1972-1976 ■ Membru al Institutului de Arheologie "Vasile Pârvan" al Academiei Române 1976-1995 ■ Prof. univ. dr. la Facultatea de Istorie a Universității Creștine "Dimitrie Cantemir" din București, 1991-2007 Membru al Comitetului Executiv și al Consiliului Permanent ale Uniunii Internaționale de Arheologie Slavă (UIAS), din 1975 ■ Secretar științific al *Tratatului de Istoria Românilor* (ediția Academiei Române), vol. III, București, 2001 ■ Redactor-șef al revistei *Anale*, seria Istorie, 1995-2007 ■ Peste 200 de studii și articole publicate în diferite reviste de specialitate ■ Comunicări științifice prezentate la congrese și sesiuni științifice internaționale: Paris, Nancy, Milano, Berlin, Sofia, Bratislava, Kiev, Moscova

Bibliografie selectivă

(autor unic și în colaborare)

- *Meșteșugurile din Țara Românească și Moldova în Evul Mediu*, Editura Academiei Române, București, 1969
- *Istoria mineritului din România*, București, 1970
- *Les pays roumains à l'époque de Michel le Brave*, București, 1975
- *Progresul economic în România*, București, 1977
- *Societatea românească la cumpănă de milenii (sec. VIII-XI)*, București, 1983
- *Pierre et métal dans le bâtiment au Moyen Age*, Paris, 1985
- *Les*

outils dans les Balkans de Moyen Age à nos jours, vol. I-II, Paris, 1986

- *Les techniques minières en Roumanie depuis la Basse Antiquité jusqu'au Moyen Age*, Paris, 1922
- *Istoria Românilor*, vol. III, București, 2001; vol. V, București, 2003
- *Le travail et les hommes*, Nancy, 2002

**MUZEOGRAF
NINA GRIGORE**

■ Absolventă a Facultății de Istorie, București, 1975 ■ Muzeograf la Muzeul de Istorie și Arheologie Prahova, din 1976 ■ Cursuri speciale de perfecționare în muzeografie, 1980-1984 ■ Membră a echipelor de cercetători pe șantiere arheologice din județul Prahova: Șirna (1977-1994), Ploiești, Târgșorul Vechi, Gherghița ■ Autoare a numeroase lucrări și studii publicate în reviste de specialitate: ● *Agricultura la sud de Carpați*, Editura Terra Nostra, 1979, p. 159 ● *Tehnologia obținerii fierului din minereu și problema continuității istorice pe teritoriul României în mileniul I e.n.* în Studii și cercetări de istorie veche și arheologie, Tomul 32, 1981, p. 217-232 ● *Rezultatele cercetărilor arheologice de la Șirna, județul Prahova*, în *Materiale și cercetări arheologice*, a XV-a sesiune anuală de rapoarte arheologice, Brașov, 1981, p. 384-387 ● *Locuința sătească din România; Studii de arhitectură tradițională în vederea conservării și valorificării prin*

tipizare, București, 1989, Institutul Central de Cercetare, Proiectare și Direcționare în Construcții ● *Mihai Viteazul - Patru sute de ani de la jertfa sa pentru biruința neamului românesc; 1601-2001: Cronologia unei domnii glorioase*, Album, Ploiești, 2001, p. 5-7.

**PROF.
VICTOR NICOLAE**

■ Absolvent al Facultății de Istorie a Universității din București ■ Profesor și manager al Școlii "Regina Elisabeta" Poiana Țapului, Prahova, 1990-2006 ■ Membru al echipelor de specialiști care au făcut săpături arheologice organizate de Institutul de Arheologie din București pe șantierele: Târgșor, Budureasca, Cetatea Dinogetia, Șirna Sit ■ Autor al lucrării *Fibule din secolele III-IV e.n. descoperite la Șirna Prahova*, publicată în Anuarul Muzeului de Istorie și Arheologie Prahova și Institutul de Arheologie București ■ Participant activ, cu comunicări științifice, la mai multe simpozioane naționale, începând în anul 1985: Deva, Timișoara, Pitești, Sibiu, Sinaia, Bușteni ■ Prezent în presă cu articole de specialitate ■ Activitate didactică recompensată prin numeroase distincții.

La Școala "Regina Elisabeta", Poiana Țapului, editează revista "Fereastră spre lumină".

ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

**PROFESORII DE ISTORIE, VICTOR NICOLAE ȘI CONSTANTIN NICOLAE,
PRIMII DESCOPERITORI AI VESTIGIILOR ARHEOLOGICE DIN COMUNA ȘIRNA**

Extras din: "Monografia comunei Șirna. Trecut. Prezent. Privire în viitor",
de Ion Dumitru, Editura "Premier", Ploiești, 2004, p. 25

II. ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE. ALTE REFERINȚE ISTORICE
II.1. Cercetări, descoperiri arheologice, importanța acestora

În zona *La Pădure* (satul Șirna), cu foarte mulți ani în urmă, îndeosebi de când pământurile au fost arate cu tractoarele, pe firul brazdelor s-au ivit diferite obiecte ciudate, un fel de nuci tari, sfredelite la mijloc, fărâme de pietre ascuțite și numeroase cioburi în care, de multe ori, copiii își sângerau tălpile, ca și pulberi negre de zgură, fie și solidificată. Zeci de ani asemenea semnale întâmplătoare nu au atras atenția nimănui, până când în anul 1970 profesorul de istorie Victor Nicolae, originar din satul Șirna (directorul Școlii cu Clasele I-VIII Poiana Țapului, orașul Bușteni) și profesorul de istorie Constantin Nicolae (directorul Școlii cu Clasele I-VIII Tărceni) și-au dat seama că este vorba de vestigii ale trecutului foarte îndepărtat, de dovezi (fusaiole, fragmente de ceramică, resturi de unelte din piatră, zgură de la posibile cuptoare de redus minereul de fier), de mărturii ale locuirii acestor meleaguri din timpuri străvechi.

Așa aveau să înceapă săpăturile la punctul denumit *Fântâna lui Hârțu*, în anul 1977, de către Institutul de Arheologie București, la care s-a alăturat Muzeul de Istorie și Arheologie Prahova, colectivul de cercetare fiind coordonat de prof. univ. dr., arheologul Ștefan Olteanu.

Cercetări de suprafață, anterioare, au fost efectuate de către marele și neobositul istoric ploieștean, profesorul Nicolae Simache, împreună cu profesorul Victor Nicolae, primele constatări fiind făcute cunoscute în articolul *Un vechi sat prahovean: Șirna* (Flamura Prahovei, Anul XXIII, 28.10, 1971, Nr. 6122).

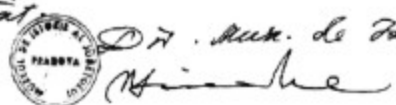
Pentru exactitatea informațiilor trebuie făcută precizarea că în anul 1970 profesorul Victor Nicolae a întocmit o notă către Muzeul de Istorie al Județului Prahova în care prezenta primele constatări ale propriilor cercetări (anchete de teren)

pe teritoriul comunei Șirna, la N-E, aproximativ 300 m, la punctul numit *Valul lui Traian* și la N-NE, foarte aproape de vatra satului Șirna, la punctul numit *Fântâna lui Hârțu*, notă care conținea și numele elevilor care l-au ajutat în efectuarea studiului de teren: Stoian Viorel, Radu Marin, Manea Ion, Sandu Grigore.

Pe nota referatului de atunci, profesorul Nicolae Simache, Directorul Muzeului de Istorie al Județului Prahova, a scris cu propria-i mână:

*Ale cuprinse în prezentul referat
sunt exacte. Prof. are merite
prețioase. Este bine să fie
ajutate.*

Dr. Aurel. Le Pot.

Semnătura profesorului Nicolae Simache este de mare importanță deoarece reprezintă girul științific pentru descoperirile arheologice de la Șirna, prima confirmare oficială avizată asupra *exactității* datelor prezentate de primii arheologi, originari din comuna Șirna, care prin intuiția și inspirația lor aveau să deschidă calea unor studii sistematice viitoare.

A urmat articolul amintit, publicat în *Flamura Prahovei*, semnat de profesorul Nicolae Victor și profesorul Nicolae Simache.

"Nicolae Simache nu a fost numai profesorul model. Omul care fusese hărăzit unei cariere științifice, unei cariere universitare, discipol iubit al lui Nicolae Jorga și-a dăruit o viață, a jertfit bucuriile unei existențe comode și ale unei cariere științifice pentru orașul și județul său natal..."

Nicolae Simache a scos la iveală, fie prin ceea ce a scris el despre trecutul județului Prahova și mai ales prin ceea ce a strâns și a sistematizat pentru muzeele din această parte a țării, o adevărată comoară de documente și obiecte indispensabile oricărei cercetări privind istoria civilizației, artei și culturii românești.

Prof. univ. VALERIU RÂPEANU

PROFESORUL MODEL
NICOLAE I. SIMACHE (1905-1972)

ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

BRĂTEȘTI – PAGINI DE ISTORIE (I)

Pitorescul sat Brătești este așezat pe malul stâng al Cricovului Dulce, respectiv pe o prelungire spre sud-vest a Pintenului Măgurii, formațiune ferestruită de demult de apele acestui râu, dar și de cele ale Prahovei, rezultând "Poarta Cocorăști". Toponimul a fost împrumutat de la localitatea omonimă, fosta reședință a familiei boierilor Cocorășcu, întemeiată de banul Mihalcea, mare dregător, general și diplomat al lui Mihai Viteazul, domnul primei Uniri a românilor (1600).

În secolul al XVII-lea și în cele următoare, documentele istorice vor consemna cu generozitate numele celor două așezări rurale în relație cu activitățile în domeniul social, politic sau cultural ale boierilor Cocorășcu. De pildă, în anul 1626, domnul Țării Românești, Alexandru Coconul (1623-1627), întărește boierului Radu din Cocorăști și Mănești, viitor mare vistier și logofăt al lui Matei Basarab (1632-1654), un vad de moară, numit "moara judelui", situat "pe ocina Brăteștilor, ce este la iaz, din sus de pod și cu loc în jurul vadului, cât va putea să arunce omul cu toporul în toate părțile". Proprietatea a fost cumpărată de la Iancu căpitan și Elina, fiica lui Mihai Postelnic din Stăncești. Documentul nu precizează suma oferită de Radu Cocorășcu I fostului proprietar. (Cat. doc. Țării Rom., vol. III, p. 240; Doc. Ist. Rom., vol. IV, p. 458-459).

Așadar, cele două așezări rurale – Cocorăști Colț și Brătești – unite de Dumnezeu și ocrotite de o ilustră

familie de boieri, aveau să parcurgă prin istorie un drum comun timp de peste două secole. La aproape un deceniu și jumătate de la moartea lui Radu Cocorășcu I, fiii săi, Radu și Vlad, și ei mari boieri, sunt pe cale de a pierde această proprietate. Acest fapt este pus în evidență de documentul din 5 iulie 1668, care menționa intenția lui Dumitrașco, căpitan din Gherghia, "fiul Elinei, fata jupănesii Frujăni Mâldeasca din Stăncești", de a vinde Brăteștii, "tot șatul și cu toți rumânii și cu toată ocina", fostului vistier Stoian (Arh. Naț. Buc., A.N., CXII/64).

Având interese economice în această zonă, al cărei sol era de o fertilitate deosebită, frații Radu și Vlad Cocorășcu reacționează la această măsură a vecinului de moșie și de sat. Ei s-au adresat la 20 ianuarie 1669 sfatului domnesc al Țării Românești pentru rezolvarea litigiului care se configura. Tara se afla la sfârșitul domniei lui Radu Leon (1664-1669), sprijinitorul boierilor greci în dauna celor pământeni. În fața instanței desemnate de domnul țării, frații Cocorășcu declară că sunt îndreptățiți să cumpere în întregime moșia și satul Brătești. În sprijinul afirmației lor, boierii Radu și Vlad aduc următoarele argumente: a) n-au fost informați despre dorința căpitanului Dumitrașco de a vinde această proprietate "precum iaste obiceiul țării"; b) Radu și Vlad Cocorășcu stăpânesc proprietăți în zonă; c) Brăteștii este "împreunat cu satul Cocorăști și ocolit despre toate părțile de moșiile lor"; d) căpitanul Dumitrașco a "zălăjit (...)" acest sat la acești boieri (Cocorășcu – n.n.) mai

denainte vreme, încă în două rânduri".

Dovedind necinste și rea-credință, căpitanul Dumitrașco și vistierul Stoian refuză să dea informațiile necesare boierilor judecătorești desemnați de domnul țării pentru rezolvarea acestui caz. Pentru a ieși din încurcătură, căpitanul Dumitrașco invocă posibilitatea restituirii banilor vistierului Stoian pentru "a-și ținea satul (Brătești – n.n.) precum l-a ținut și mai denainte vreme". Observând inconsecvența celor doi, boierii judecătorești din rândul cărora amintim pe "Gherghie mare ban, Radu Crețulescu marele logofăt, Stroe vornic" (Leurdeanu – n.n.) ș.a., au hotărât soluția la acest proces, consemnată și în cartea de judecată: fostul mare vistier Stoian nu este îndreptățit să stăpânească acest sat, neavând nicio altă proprietate în acel spațiu; el urma să-și recapete cei 545 de galbeni, prețul satului Brătești și moșiei acestuia de la boierii Radu și Vlad Cocorășcu (sumă înscrisă în document ca preț al tranzacției dintre căpitanul Dumitrașco și fostul mare vistier Stoian).

Totodată, căpitanului Dumitrașco i se atrăgea atenția privind un eventual "meșteșug (vicleșug – n.n.) cu Stoian vistier, sau măcar și cu alții", situație în care banii primiți "de la boierii de Cocorăști", ar putea "să fie domnești", adică să revină visteriei țării; "satul (Brătești – n.n.) să fie al acestor boieri (Cocorăști – n.n.), căzându-li-se lor". (Arh. Naț. Buc., A.N., CXII/65).

Prof. Matei D. Savu

LEGEA RURALĂ DIN 14 AUGUST 1864

La mijlocul sec. al XIX-lea, țărani se aflau în lăntuți într-un sistem de obligații, care-i menținea pentru întreaga lor activitate în dependență legală față de moșier și arendaș. După expirarea învoielilor din 1852, noile învoieli care urmau să intre în vigoare din 1858 au reflectat o categorică înăsprire a obligațiilor impuse țăranilor clăcași. Se încerca prin ele și punerea țăranilor la munca cu pogonul și nu cu ziua, precum și intenția de a obține strângerea în tarlale a loturilor țărănești (N. Adăniloae, Dan Berindei „Reforma

agrară” din 1864, Edit. Academiei, București, 1967, p. 68).

Spre a se obține asentimentul țăranilor la învoielile defavorabile arendașii și proprietarii de moșii recurgerea la fals și înșelăciune. Astfel, în 1863 se naște la Varnița o neînțelegere între locuitorii moșiei de aici și arendașul Ion Cantili, care încerca să impună clăcașilor un alt înscris de învoială și nu pe cel adevărat din 1859. Deplasându-se la fața locului (Arh. St. Ploiești, Prefectura jud. Prahova, dos. 38/1863, f. 249), directorul Prefecturii Districtului Prahova, constată neînțelegerea, dar Cantili nu poate prezenta înscrisul de învoială, motivând că „il are din întâmplare la Cantelaria Prefecturii” (Ibidem). Cantili spune că pretinde despăgubire numai pentru chestia „prisosului de izlaz și pentru acela al pășunării miriștilor, fiindcă prisosul de arătură și fânețele n-au fost cerute de locuitori și aceștia nu le-au avut în intervalul acestor trei ani”. În replică țăranii afirmă că recunosc înscrisul numai pentru anul 1859 și nu pentru următorii, înfățișând drept dovadă 4 bilete de socoteală pe acei ani și că „în cursul anului 1860 au reclamat la Subprefectură, cerând anularea lui fiindcă le era în mare dezavantaj”. Din cauza lipsei actului „ce nu s-au găsit nici în cancelaria comunei” cercetarea este amânată

părțile fiind invitate într-o altă zi chiar la reședința Prefecturii spre a se soluționa litigiul, sătenii urmând să-și trimită un „plenipotențiu” din partea lor în calitate de „scriitor” și un deputat (Ibidem), iar Cantili să vină cu actul de învoială.

Conflictul ajunge în final până la Ministerul Dinlăuntru, dar nu știm cum și în favoarea cui s-a soluționat.

Documentul de mai sus demonstrează însă fără echivoc că țăranimea era înșelată prin diverse manevre necinstite, speculându-se în primul rând neștiința de carte a acesteia.

Totodată, din cercetările de arhivă se constată că până în preajma Unirii tendința țăranimii a fost aceea de a se elibera de servituțile clăcii, apoi scopul luptei l-a constituit pentru ea problema proprietății pământului.

În societatea românească desființarea feudalismului a fost un proces care s-a produs „de sus”, întâmpinându-se o rezistență înverșunată din partea marii boierimi căreia i-a asigurat interesele în primul rând prin despăgubiri. Spre a se evita o răscoală distrugătoare, sub presiunea tot mai accentuată

ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE

a țărânimii, statul a trebuit să inițieze reforma agrară.

Sanționată și promulgată de Alexandru Ioan Cuza la 14 august 1864 și intrată în vigoare la 25 aprilie 1865, legea rurală elibera pe țărani de sarcinile feudale (clacă, dijmă, zilele de meremet etc.) și desființa monopolurile sale înăuntrul satelor, stabilindu-se plata unei despăgubiri către proprietari pentru răscumpărarea clăcii (N. Adăniloae, Dan Berindei, op. Cit., p. 213).

Improprietărea s-a făcut pe loturile ce le aveau deja țărani în folosință în virtutea legilor din 1851, iar mărimea acestora a fost fixată pe cele trei categorii de clăcași, funcție de care urmau să plătească și despăgubirile clăcii. Categorisirea clăcașilor s-a realizat ținându-se cont de numărul de vite al acestora: frunțași cu 4 boi, mijlocași cu 2 boi și pălmași. Frunțașii au primit câte 11 pogoane loc de arătură, fâneață și pășuni, mijlocașii, 7 pogoane și 19 prăjini, iar pălmașii 4 pogoane și 15 prăjini. Se precizează că pământul expropriat nu putea să depășească 2/3 din suprafața totală a moșiilor, pădurile nemtrând în această socoteală. În ce primește văduvele, nevolicii și infirmii aceștia au primit numai loc de casă și grădină ca de altfel și înșurăteii care se puteau strămuta și pe moșile statului. Vânzarea loturilor de pământ era interzisă timp de 30 de ani, iar dreptul de folosință al pădurilor de către țărani se menținea timp de 15 ani. Pământurile statului se puteau vinde către țărani la prețul de 5 galbeni pogonul, maxim câte 12 pogoane de familie, plătibile în 15 ani.

Răscumpărarea clăcii și a celorlalte obligații feudale s-a făcut de către stat, prin intermediul unei Case de despăgubiri unde țărani au achitat periodic, odată cu impozitul, banii împrumutați, de unde proprietarii își încasau drepturile cu o dobândă anuală de 10%. Suma totală a despăgubirilor varia de la 592 la 1521 lei, în funcție de categoria din care făcea parte țărani, iar rata anuală era de 133 lei pentru fiecare frunțaș, 100 lei și 24 parale pentru mijlocași și 71 de lei și 21 parale pentru pălmași. Suprafața totală a pământurilor pe care au devenit proprietari foștii clăcași a fost de 2987,905 pogoane, iar suma totală a despăgubirilor, 13974,493 lei noi (Dumitru Frunzescu, „Dicționar topografic și statistic al României”, București, Tipografia Statului, 1872, p. XX).

Adoptarea reformei agrare în 1864 a fost primită cu entuziasm în Prahova de către țărani clăcași, ca de altfel în întreaga țară, însă modul defectuos în aplicarea ei, înșelarea țărănilor la măsurători, cedarea pământului mai prost, au produs nemulțumiri și conflicte între țărani și moșieri, ajungându-se la adevărate răscoale, cum s-a întâmplat la Sălciile, Fulga, Crivina (Adrian Atineu ș.a. „Prahova, monografie”, Editura Sport, Turism, București, 1981, p. 79).

La Brătești, în comuna noastră, proprietarul moșiei de aici, când a fost vorba de improprietărea a pretextat că o parte din moșie este a minorilor fratelui său, deși cele două părți au fost arendate unei singure persoane, care neștiind „a făcut transmițeri de locuri fără consimțământul său” (Arh. St. Ploiești, Prefectura județului Prahova, ds. 82/1864, f. 17). El stăruie: „am improprietărit pe locuitori pe două din cele

trei părți ale acelei jumătăți pe care nu mai zice că este posesor și cu care nu s-ar acoperi pogoanele în total ce dă dreptul legea clăcașilor”.

Un fenomen identic se petrece pe moșia Varnița, unde proprietarul acesteia insistă să improprietărească pe locuitori numai pe 2/3 din această moșie și să nu completeze suprafețele necesare cu pământuri de pe moșia Negoiești, „cu care îndestulase pe locuitori până atunci, motivând că țărani clăcași își au domiciliul numai în satul Varnița” (*Ibidem*).

În cazul satului Șirna, de un real folos ne este „Actul de delimitare a legiuitorilor pogoane de izlaz, arătură și fâneață destinat improprietării sâtenilor comunei Șirna, în districtul Prahova, proprietatea statului” (Arh. St. București, „Reforma agrară din 1864”, dos. 1193/1865). Autorii actului precizează că „mai întâi s-a cerut de la domnul primar local a ne înfățișa lucrarea comisunii de constatare din care am văzut că numărul caselor locuitorilor rezultă la 83”, după care se redă situația de mai jos:

„- 56 frunțași a câte pogoane 11 de fiecare însumează pg. 616 pr.

- 8 mijlocași a câte pogoane 7, pr. 19, care însumează pg. 62, pr. 8

- 19 pălmași a câte pogoane 4, pr. 15, care însumează pg. 87, pr. 21

- o biserică a câte pogoane pog. 17, pr.”.

Pe lângă suma de mai sus figurează încă 6 indivizi, dimpreună cu preotul bisericii numai la locul legiuit de casă și grădină (Arh. St. București, „Reforma agrară”, din 1864, dos. 1193/1865 cei șase indivizi erau foști locuitori ai cătunului Heresci, care se strămutaseră la Șirna. Din cifrele de mai sus rezultă că din 783 pogoane și 5 prăjini, cu aproximație un procent de 76, 67 % a revenit frunțașilor, 7,9 mijlocașilor și 11,11 % pălmașilor. Biserica a primit în procente 2,17 % din suprafața destinată improprietării. Documentul este semnat de membrii „Comisiunii ad-hoc”, formată din avocatul public, delegatul sâtenilor Nedelcu S. Nedeleanu și de către inginerul delimitativ Gheorghe Marian.

Din actul delimitativ suprafețelor date în proprietate foștilor clăcași, după proprietatea Postărnac din care făcea parte și satul Brătești, rezultă următoarea situație.

Pog., st., palme	
„- 19 frunțași a 11 pogoane	209
- 4 pălmași a 4 pogoane, 15 prăjini	18+648
- 2 cu lot de casă	
Suma făcută	
- 25 locuitori din care se cuvin	
pogoane	227+648
- locuri de casă a 498 stj	9+786
Se cedează pe seama comunei	
Zestrea bisericii	17
Se cedează în comună pe seama proprietății	
Cârciumă	1
Prundu gârlii Cricovului	1
	267+649”

Nu dispunem de documente din care să constatăm cum s-a făcut improprietărea clăcașilor de pe cealaltă moșie, proprietatea lui A. Cocorăscu. Știm doar că au fost improprietărit aici doar 33 de locuitori (29 frunțași, un mijlocaș și 3 pălmași).

La Târceni, pe moșia lui Nicolae Alexandrescu, au primit pământ 161 de țărani (104 frunțași, 2 mijlocași și 55 pălmași), iar la Varnița, pe moșia lui Emanoil Băleanu s-au improprietărit 39 de frunțași, 4

mijlocași și 31 pălmași, în total 74.

Pe moșia Mănăstirii Târgșor de la Hăbud au fost improprietăriti 36 de clăcași, iar pe cea a lui Ion Lenș, 63.

Așa cum rezultă din descrierile și planurile topografice întocmite de inginerii hotarnici, ne dăm seama că amplasarea loturilor distribuite țărănilor s-a ales judicios, pornindu-se mai întâi de la loturile virane din sat date ca loturi de case și grădină.

O practică folosită de stăpânii de moșii și arendași cu ocazia aplicării legii rurale a fost înșelarea țărănilor la măsurătoare, fapt dovedit de contestația făcută de țărani clăcași din Târceni la Prefectura Prahova, care a determinat-o pe aceasta să ceară prin adresa din 15 februarie 1865 inginerului hotarnic Ioan Jipa să meargă la fața locului spre a soluționa diferendul (*Ibidem*).

Același inginer a măsurat loturile și la Brătești. Printr-o scrisoare adresată Prefecturii el cere să fie despăgubit pentru măsurarea pământului în mai multe comune cu 10 parale de pogon, plus cheltuielile pentru transport la „ducere și întoarcere” (*Ibidem*).

Din scrisoare rezultă că la Brătești a măsurat 278 pogoane, a cheltuit pentru transport 64 lei, cerând 133 de lei și 28 parale.

Analizând modul cum s-au aplicat prevederile Legii rurale din 1864, putem conchide că aceasta, cu toate neajunsurile ei, deși n-a lichidat marea proprietate care supraviețuiește, a contribuit la transformarea clăcașilor într-o clasă de mici proprietari, făcându-se un pas hotărâtor spre emanciparea țărânimii și promovarea relațiilor capitaliste, în agricultură. Chiar o parte din țărani care nu fuseseră incluși în rândurile clăcașilor au primit locuri de casă și grădină, potrivit prevederilor art. 33 din Legea rurală, plătind un galben despăgubire „odată pentru totdeauna”. Subliniem că de prevederile sus-amintitului articol au beneficiat în com. Șirna, pe moșia de aici aparținând statului, 4 indivizi, iar în comuna Hăbud, pe moșia Cătunu-Brătești, aparținând Mănăstirii Sărandari, unul (*Ibidem*, dos. 82/1864, f. 270).

Prin aplicarea Legii rurale de la 1864 s-a sperat ca cel puțin pentru un timp problema pământului să fie rezolvată, dar speranța nu s-a justificat, fiindcă la promulgarea legii mulți țărani, n-au fost luați în considerare, aceștia fiind nevoiți să ia în condiții dificile pământul în arendă. De aceea, legile care s-au adoptat în a II-a jumătate a sec. al XIX-lea au urmărit să aplaneze conflictele dintre țărani pe de o parte și moșieri și arendași pe de altă parte și să îmbunătățească situația țărânimii.

Prof. Constantin Nicolae

CULTURĂ ȘI CIVILIZAȚIE

80 DE ANI DE LA APARIȚIA PRIMULUI NUMĂR
AL REVISTEI DE EDUCAȚIE ȘI CULTURĂ
"ÎNFRĂȚIREA" DIN HĂBUD

Înv. George A. Costea,
la 23.XII.1929

Mai mulți învățători prahoveni entuziaști, cu preocupări culturale (publiciști) și militanți pentru drepturile și libertățile învățătorimii, printre care s-au aflat: George A. Costea (Hăbud), Tv. I. Boldeanu-Râmnic (Poienarii Apostoli), D. G. Iureș (Mălăești), George I. V. Moroianu, preotul Vasile Șova (licențiat în Teologie, Hăbud), s-au hotărât să editeze revista de educație și cultură "ÎNFRĂȚIREA", al cărei prim

număr a apărut la 1 ianuarie 1928. Redactorul șef al revistei a fost înv. George A. Costea.

Din datele de care dispunem până în prezent, revista "ÎNFRĂȚIREA" a avut, în anul 1928, șapte numere (Cota P II 2093, Biblioteca Academiei). În 1931, același redactor, George A. Costea, a editat revista "MIORIȚA" (Cota P II 1220, Biblioteca Academiei).

În "ÎNFRĂȚIREA" au apărut studii, articole, recenzii, poezii, cronică ale căror autori erau din comună, din satele învecinate, din Ploiești, Slănic și din alte localități din județ și din țară.

Iată câteva titluri: "Apărem" (George A. Costea), "Frate învățător", "Chemare" (Tv. I. Boldeanu-Râmnic), "Sentimentul religios și Omenirea" (preot Vasile Șova), "Învinge-te pe tine însuși" (D. G. Iureș), "Suflet Chinuit" (memorialistică, Steluța Diaconescu), "Calea robilor" (prof. de pedagogie C. Popescu-Gruia, Ploiești), "Micul găzar" (reportaj, Steluța Diaconescu), "Din suferințele învățătorilor ofițeri" (D. G. Iureș), "Preotul și învățătorul" (preot Vasile Șova), "În fata clasei. Răsfoind gramatica" (Gh. A. Bănuță, Crivina), "Farul" sau "Înfrățirea" (Istrate N. Ene, Alexeni, Ialomița), "Un cerc cultural" (George Neagoe, Ochiul Boului, Cătunu, Dâmbovița), "Învățătorii basarabeni" (Nicolae Rădulescu-Lemnar, Sălciile), "Școlile comunei Hăbud" (preot Vasile Șova), "Din jurnalul unui învățător. De dragul celor mulți" (fragment Ștefan Alexiu), "Iluzii spulberate" (Steluța Diaconescu), "Jurământul apostolilor" (D. G. Iureș), "Steagul demnității învățătorescilor" (Tv. I. Boldeanu-Râmnic), "Arta națională" (prof. C. Popescu-Gruia), "Pagini de război. Primăvara. Pribegia" (Dimitrie P. Nicolescu, Bârlad, 16 februarie 1918), "Pildă de muncă" (Minerva Alexandrescu).

În "ÎNFRĂȚIREA" au publicat poezii: George A. Costea, C. R. Crișan, George Moroianu, N. Rădulescu-Lemnar, V. M. Florea, D. G. Iureș, Gh. F. Damas.

Printr-o asemenea tematică, revista își ilustra programul său cultural și educațional, fiind "Năstrăpă de dulci cuvinte, / Izvor pentru suflet și minte", cum scria înv. Tv. I. Boldeanu-Râmnic, în "Frate învățător", "încercând o înfrățire între factorii culturali ai țării" (George A. Costea).

JURĂMÂNTUL APOSTOLILOR

Satul încă își mai cântă serenada pe la geamuri.

Stau pe gânduri, văd departe, judec timpul așa cum este,

Văd o lume ca în basme, a trecut, a fost pe vremuri,
Sănătatea și credința, mila, dragostea, căința.

Astăzi lumea e ca mâine, poate și mai greu să fie,
Unii cred că sunt chiar zei, să te-nchini, așa doresc,

Căci sunt plini de aroganță, de minciună și trufie,
Văzând că toate în lume pe degete se învârtesc.

Într-un haos fără margini, ființa ta o vezi plutind,

Ești atras de viziuni, doborât de realitate,

Căci cei mari și mici la suflet, trag de tine și te-tind.

Fericiți îți râd în față și-ți vorbesc despre dreptate.

Azi, dreptatea e nimicică, e monedă fără preț,

Vorbă fără cântare, frază fără de-nțeleș.

Dreptatea a fost pe vremuri, azi, cuvântul de dispreț.

Azi, cel ce-i sperjur e omul cel mai ales.

Colegi din România-Mare, către voi acum grăiesc:

Puneți pieptul, dați năvală, țineți-vă jurământul
Și condeiu și cuvântul, voi să transformați pământul.

Să răsăr iar în școală bunătața și dreptatea ce veșnic se ofilesc.

Noi, prin noi să le dăm viață, să jertfim pe-al lor altar

Timerețea cea frumoasă, munca noastră pe-ntrecute,

Să muncim și zi și noapte, făr' să punem la cântar

Oboseala și chiar viața, jertfele noastre făcute.

... Nu voi meritați medalii, nici surâs pe-acest pământ,

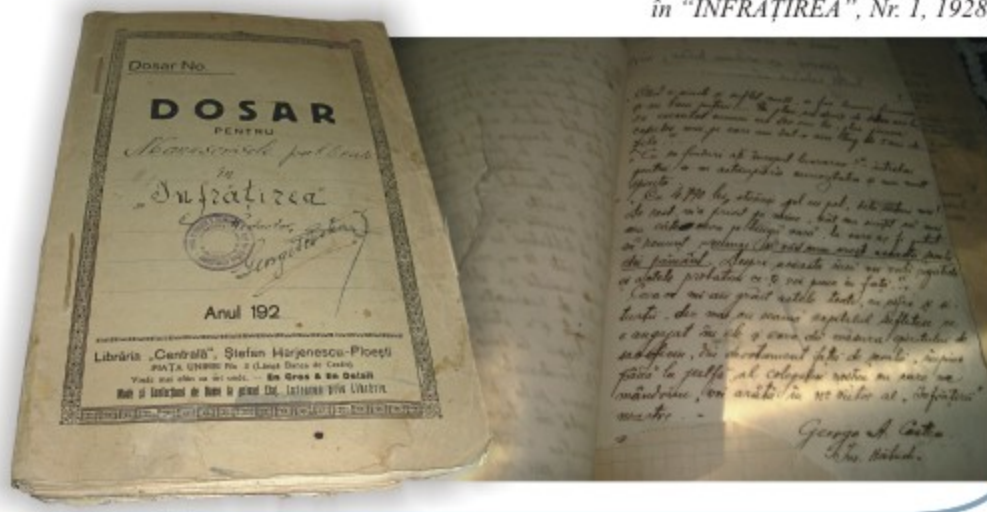
Zile pline și cu soare sunt pentru cei ce au CUVÂNT.

Azi, cei mari și plini de vază moștenesc pământul,

Noi, apostolii, să păstrăm doar JURĂMÂNTUL.

Înv. D. G. Iureș, Mălăești (1928)

Acest impresionant poem a fost publicat
în "ÎNFRĂȚIREA", Nr. 1, 1928, pagina 3.

LITERATURĂ: SCRITORI DIN COMUNA ȘIRNA

POEZII PUBLICATE ÎN REVISTA "ÎNFRĂȚIREA" (1928) (I)

SONET

Ni se destramă viața noastră toată,
Se tot deșiră ca un ghem, mereu,
Să înțelegi viața e foarte greu
Și nimeni n-a-nțeles-o niciodată.

Cărțile sfinte ne spun de Dumnezeu,
Ne vorbesc de o viață curată;
În fapte bune să se scurgă toată
Că atunci sufletul nu o duce greu.

Acesta-i adevărul!... Fiți răbdători
Că cerul vă încearcă la orice pas
Și numai cei cuminiți sunt învingători...
Cu toții, la al divinității glas,
Din vreme strângeți-vă comori
Pentru binele eternului popas.

George A. COSTEA

În "Enciclopedia Cugetarea" (1940, de Lucian Predescu) sunt publicate următoarele date despre înv. George A. Costea: (n. 22.08.1907, sat Hăbud, comuna Șirna – Prahova), învățător. Studii: Școala Normală din Ploiești (1920). Activitate: Învățător în satul natal. Debut literar în revista "Propășirea" (Ploiești). Colaborează la "Brazda", "Școala Prahovei", "Ploieștii", "Gazeta învățătorilor prahoveni", "Chemarea", "Graiul satului", "Albina", ș.a. Opera: "Contribuția satului Hăbud la făurirea României Mari" (Ploiești, 1930), "Rânjetul Satanei: dramă populară în trei acte" (1932).

COLABORATORI EXTERNI
AI REVISTEI "ÎNFRĂȚIREA"
(1928)

MOINĂ

Picură din streșini ude
Țăcănind ușor și rar
În fărâme mici și crude
Boabe de mărgăritar.

Și în gheața albăstrie
Picurii durează șanț,
- Sculptor nevăzut ce scrie
Piatra scumpă de Bizanț.

... Streșinilor plângătoare
Singur paznic le-am rămas...
- Pentru cine plânge, oare,
Streășina fără de glas?

Constantin R. CRIȘAN

ADORAREA

Da! Adorarea, Doamne, s-a risipit prin codri,
Căci dintr-un pumn de stele s-a înălțat Cântarea,
Oboi și piculine cu cântece divine
Și cu priviri spre ceruri în care stă visarea,
Ele-au pornit în clarul acestei dimineți,
Să-ți laude jertfirea că le-ai dat viață nouă.
Căuș de grâne coapte, le-ai dăruit pe câmpuri
Și setea cea păgână ai stâmpărat cu rouă.
Dar Adorarea, Doamne, s-a mai ascuns
în flori,
Căci aripa de Înger e în petala dalbă,
Iar razele din soare - îndrăznețele
stamine -
Și toate se înalță spre fața Ta cea albă.
Albine lucrătoare s-au coborât din
soare
(Căci Adorarea mută s-ascunde în-
tr-un stup)
Și bat mătânii rezezi zburând din
floare-n floare.
În crengi vânturi s-agață și
hainele își rup.

Ștefan ALEXIU

CENACLUL "FÂNTÂNA DIN ȘIRNA"

Pe 17 ianuarie 2008, ne-am aflat la Biblioteca Comunală Șirna „Sub steaua... Cuvântului”, răsărită pe 15 ianuarie 1850, pentru a lumina întru eternitate destinul poetic al neamului românesc. A fost organizată, de bibliotecara Iuliana-Camelia Pîrvu, o manifestare cultural-artistică la care au participat, ca de fiecare dată, prietenii bibliotecii: învățători, profesori, reprezentanți ai autorităților locale și copii, elevi ai școlilor Șirna, Varnița, Hăbud, Tărceni și alți iubitori de cultură. Ne-au încântat - prin talent și proșpețimea gândurilor și trăirilor - elevii și chiar preșcolarii de la Grădinița Șirna, pregătiți de educatoarea Elena Malea.

Invitații au putut admira picturile elevilor Școlii cu Clasele I-IV Șirna (învățătoare Mariana-Doinița Nicolae și Rodica Stan), ale elevelor Georgiana Stan, Mariana Gheorghe, precum și fotografiile realizate de preot paroh Ciprian Stănică, reprezentând icoane vechi și obiecte de patrimoniu existente în biserica monument istoric din satul Tărceni. Fotografiile au fost grupate sub titlul "Icoana stelei... încet spre cer se suie".

Dialogul cultural dintre școlile din comună a constat în prezentarea de programe artistice dedicate evenimentului, cuprinzând: recital de poezie - Mihai Eminescu, dramazizarea unui fragment din "Scrisoarea III" (la care au excelat elevii Școlii Șirna), cântece și creații literare originale.

Acesta a fost prilejul cu care s-a înființat Cenaclul literar-artistic "Fântâna din Șirna". Bibliotecara Iuliana-Camelia Pîrvu a supus atenției celor prezenți Regulamentul de organizare și funcționare al cenaclului și a propus alegerea Colegiului coordonator al cenaclului.

Au fost propuși și aleși:

- Prof. Ion Dumitru, președinte onorific
- Bibl. Iuliana-Camelia Pîrvu, președinte
- Prof. Mădălina Irimia, secretar

Membri:

- Jr. Vasile Mihai
- Prof. Gheorghe Militaru
- Prof. Venera Manea
- Prof. Dialisa Nedelcu
- Prof. Laura Militaru
- Dr. Ion Grozescu
- Înv. Mariana-Doinița Nicolae
- Înv. Rodica Stan
- Ed. Elena Ivan
- Ed. Elena Malea

Scriu despre Eminescu

Prof. George Militaru

Scriu despre El ca despre o lumină vie, pură, eternă.

Scriu despre El ca despre un împărat „pururi tânăr, înfășurat în manta unicității sale de geniu”.

Scriu despre El ca despre Părintele nostru spiritual, făuritor al unei limbi „ca un figure de miere”.

Scriu despre El cu glasul codrilor de aramă al pădurii de argint, al lacului adânc și albastru, cu geamătul mării clocotind de patimi.

Scriu despre El cu inima bătând înalt în „scara pe deal, când buciulul sună cu jale”, învăluită-n poleiala de argint și de aur a lumii.

Scriu despre El precum aș scrie cu sufletul Țării întregi, „al dulcii României”.

Scriu despre El ca și cum aș scrie cu glasul frunzelor iluminând tăceri numai de El știute, cu glasul pietrelor culegând lumini pe drumurile bătute cu piciorul de acest mare pribeag.

Scriu despre El cu Doina cea vie, murmurată de oștenii lui Ștefan pe câmpul de luptă, și cu vorbele pline de mireasma vieții și a morții din „Miorița”.

Scriu despre El cu lumina Luceafărului răsărind din Mare.

Printre cei 63 de membri ai cenaclului se înscriu: Ștefan Savu, Florentina Gheorghe, Costel Dragu, Gabriela Turea, Nicoleta Cârjan, Valentin Popescu, Iuliana-Geanina Pavel, Constantin Badaea, Matei Savu, Nela Iordăchescu și numeroși elevi.

În anul 2010, dacă se vor găsi posibilități financiare (sponsorizări), se va publica un volum cu cele mai reușite lucrări originale ale membrilor cenaclului.

Scriu despre Eminescu sperând că din haosul cuvintelor s-ar alege, poate, o fărâma de dor, o scânteie de vis, care să-l facă să coboare „la steaua care a răsărit” - Poezia.

Domnule Eminescu, eu îți scriu când „bate miezul nopții în clopotul de-aramă” și când îngerii îmi spun cât de dulce, cât de adâncă și cât de înaltă și neliniștită este împărăția Ta!

CREAȚII ALE MEMBRILOR CENACLULUI "FÂNTÂNA DIN ȘIRNA"

Suntem

Tăcerea s-a ascuns
sub zăpezi fără pată
Suntem ai luminii albi,
Lumină albă, nevinovată.

Te înfășori în istorie

Te înfășori în istorie
cum copilul în scutece,
suferi pentru rănilor ei,
năpădit de gânduri
ești mereu la răscruce
de drum și de vânturi.

George Militaru

Azvârlire

Dacă mi-aș arunca
sufletul după tine
poate că ți-aș lovi lumina
surâsului
tocmai când
unui copac i s-ar năzări
să înflorească.

Timpul într-o paranteză tristă

Aș vrea să smulg din Timp
timpul meu,
din el, un buchet de secunde,
pe care să le pun
în paranteza rotundă
din paranteza dreaptă
a acelei acolade.

Petale cernite
de timp înflorit.
Risipă.

Juliana-Camelia Pîrvu

În toamna asta

În toamna asta lumina picură domol
În sângele frunzelor ce zac dezmoștenite
Ca litere din alfabetul unui stol
De amintiri cu suflete cernite.
Copaci lângă ferestre îngână o baladă
Cu ramurile-n vânt ca tainice viori,
Ce somnul și l-au răstignit drept iliadă
Pe curcubeul toamnei rânite de ninsori.

Și timpul pare nespuse de obosit
În toamna asta cu iz de agonie,
Când nopțile scâncesc departe-n infinit
Ca-n joc de prunci pe-o insulă pustie.

În parcuri flori cu tineretea vămășită
De-al toamnei trist, ne-nduplecat sărut
Îmi troienesc prezentul – uitare rătăcită
Cu-alaiul de petale răpitate drept tribut.

Noaptea cuvintelor

Cuvinte ce-au căzut în trecut sau prezent
Sunt îngropate în liniști solare;
Un suflet din ele se strecoară absent,
Exilându-mi uitarea la un capăt de mare.

În pacea nostalgiei dorm reci și pustii
Ca niște ruine într-un vechi țintirim;
Gânduri prin ele pășesc ca stafii,
Îmbătate de boarea unui cântec străin.

Noaptea-n cuvinte are iz de baladă,
Rătăcirile-i oarbe se-ntorc în sărut,
Când amfora tăcerii pare să cadă
Peste-un ținut răvășit de trecut.

Cuvinte ce-au zidit iluzii și vise
Înfloresc laolaltă istovite de timp
Pe prundul unei amintiri deschise
Ca pecete de dor a unui alt anotimp.

Ștefan M. Savu

La fântână

M-am dus să văd ce mai fac melcii pe
jgheaburi, la puțuri. Mulțimea lor putea
însemna ieșirea din melancolie a văii sau
poate pașii tăi au răsunat în cochilii, când ai
trecut prin fir de perii. Sau poate ai trecut
doar cu gândul sau cu o privire de la
fereastră, iar ei s-au adunat cu cărdul la
fântâna ce-o credeam doar a noastră...
(Șirna, 31 iulie 2008).

**Și cu un gest
de creangă tânără...**

Fiecare cuvânt limpeztea ceva:
o îndoială, o îngăduință.
Aș fi dorit să fim întâiul fruct
dăruit zilei în miezul căreia
stăm ca pe un pian ce singur
nu cântă.

Dimineața va aprinde însă ierburile
și vom fi atenți la mersul
norilor, la gesturile tale,
Și o clipă vom crede că totul
un surâs va fi cu noi prinși
în vârtejul lui,
până ce ora va dezminți aceasta:
că toate ni se potrivesc
că sunt pentru noi anume întâmplare...
... vremea, când așteptam fiecă
zi cu răsuflarea tăiată
ca apoi abia să pot să ridic un surâs
să-nfirip o bucurie din toate
părțile adunată.
să mai pot să păstrez pentru tine
un măr între frunze căzute găsit
Și c-un gest de creangă tânără poate
să tresar ca și cum ai venit...

Să vă spun...

Să vă spun
Cum în dimineața aceea
Am spart geamul, fereastra,
Cana de lut
În care bunicul-și ținu
Măselele de inox.
Cum s-a prăbușit portocala
Ca o molie uriașă
Și s-a rostogolit din ce în ce mai mare
făcându-se;
A adunat scamele, pioanele
Pierdute pe covor, a trecut peste mobile...
Atunci a venit ea,
M-a găsit îngrozit; cu un gest sever și-a
aruncat pălăria
Ca pe un disc de metal într-un colț al
camerei, și-a aruncat
mănușile, un dosar de
plastic argintiu, privirea
mai ales și-a aruncat-o
peste neputința mea...
I-am văzut doar degetele
aprige cum se-nfig în
coaja acelei
portocale și cum ies
ăburi, jeturi subțiri de
zeamă galbuie, de
arome...

O cărpă s-a făcut
coaja ei

Mi-a aruncat-o în
față:

„Ia! E tot ce-ți
trebuie ca să uiți,
ca să ai curaj”

M-am apropiat de
ea cu sfială

Dar, neștiind ce
să fac, am
imbrățișat-o...

*Valentin
Popescu*

CREAȚII ALE MEMBRILOR CENAACLULUI "FÂNTÂNA DIN ȘIRNA"

Picturi ale elevei Adriana-Maria Pîrvu, clasa a V-a E,
Liceul Pedagogic „Jean Monnet”, Ploiești
(diriginte Ilona Rizea, profesor de desen: pictor Speranța Ștefănescu)

PRIMA ZĂPADĂ

A venit iarna. Afară e din ce în ce mai frig. Soarele rotund și palid nu se zărește deloc azi, fiindcă cerul este acoperit cu nori plumburii. Atmosfera este încărcată și toți așteptăm cu nerăbdare să vedem ce se întâmplă.

Nu a trecut prea mult timp, când, deodată, cerul a început să cearnă mii de fulgi din înălțimi.

La început, ninge mai rar și cu fulgi mai mici, apoi din ce în ce veneau tot mai multe steluțe argintii.

Dansul amețitor al steluțelor de nea ne orbea, iar pe față simțeam atingerea rece a iernii.

Copiii ieșeau din case bucuroși și făceau planuri în legătură cu joaca din zilele următoare.

În scurt timp, totul s-a albit. Strada noastră arată ca un drum din povești. Ce minunat e totul! Iarna a sosit cu adevărat, trimițându-și mai întâi solii: primii fulgi de nea.

Ce mult îi dorisem.

Denisa Elena Liță,
clasa a IV-a,
Școala Hăbud.
(înv. Stela Ioniță)

Două picturi din portofoliul „Toamna”,
ale elevei Loredana-Georgiana Matei, clasa a III-a
Școala cu Clasele I-IV, Șirna.
(înv. Mariana-Doinița Nicolae)

CREAȚII ALE MEMBRILOR CENACLULUI "FÂNTÂNA DIN ȘIRNA"

PÂINILE

Mulți or să râdă de amintirile mele. Nu e nimic extraordinar în ele, dar faptul că le-am trăit și mi le asum, le dă o aură văzută doar de sufletul meu.

Nu pot să le datez decât aproximativ – apar ca scurte fragmente dintr-un vis care s-a dus. Sunt în număr de patru cele care au pâinea în "miezul" lor. Putea fi doar una sau deloc, dar eu acestora le acord o semnificație.

Prima – Începutul anilor 60. Pâinea era raționalizată și fiecare familie avea cartelă din care se desprindeau cupoane. Cupoane minuscule cum minusculă era și mâna mea. Mă trimetea mama la coadă – coadă de care n-am scăpat decenii întregi – și-mi spunea să nu le pierd. Le strângeam așa tare în căușul palmei că, de multe ori, abia se mai înțelegea ceva din micile bucățele de hârtie. N-am pierdut niciodată unul și mă întorceam triumfător acasă. Era o pâine neagră al cărei gust nu mi-l mai aduc aminte.

A doua – Peste câțiva ani "socialismul" făcuse brutărie în sat. Coadă nu se desființase, dar nu mai erau cartele. Pâinea costa șase lei și patruzeci de bani. Era mare, pufoasă, caldă mereu. Aveam la mine două monede de 3 lei, una de 25 și alta de 15 bani. Jale mare când le pierdeai. Bucurie imensă când găseai, în praful drumului, una de 15 bani sau 25. N-am găsit niciodată 3 lei.

A treia – Crescusem un pic. Începuse industrializarea. Tata avea servicii la oraș. Apăruseră "specialitățile" și, din când în când, aducea acasă câte o lipie. Când aveam de toate, îmi pregăteam următorul melanj: tăiam cu un cuțit mare lipia și-o despărțeam în două. Fiecare parte o ungeam cu unt, apoi cu paté. Treaba terminată, așezam pe unul dintre "capace" felii de brânză, roșii culese chiar atunci din grădină, (tot felii), mărar și pătrunjel mărunțit plus gălbenușuri subțiri de ou. Puneam apoi felioaiele la loc (na, că-mi vine și acum apă în gură) și mâncam un ceas din mega hamburgerul meu. Gargantua și Pantagruel mi se păreau atunci două ființe costelive gata să fie luate de primul vânt mai tăricel. Nu-mi mai trebuia nimic în ziua aceea. Ciudat e că n-am mai repetat de atunci procedura.

A patra – Amintirea cea mai vie și mai răzbătătoare este pâinea din geanta de serviciu a bătrânului meu. O geantă din piele maro, cu două încuietori nichelate și cu mâner negru. Nici mare, nici mică. Făcută să

ing. Constantin Badea
 între în ea două pâini, o sticlă de lapte (vă amintitți sticlele acelea cu gâtul larg și capac din poleială – aseclătidupăgolire), o altă sticlă (cu orice) și sufertașul cu mâncare. După ani de zile de folosință căpătase un iz plăcut, amestecat, de piele, de unsoare, de pâine, de cuptor parcă. Cele două pâini (întotdeauna două) erau negre cu cartofi, cu crustă maronie și miez de culoarea castanelor coapte. Exact ca "madelaine" a lui Proust, pâinea aceea mă întoarce, cu amintirea ei, în satul din care nu prea ieșisem de multe ori, la școlile unde urma să merg, la cei de care trebuia să mă despart și care n-aveau să mai fie la fel niciodată. Laptele dispărea repede cu pâinea pe care, ca acum, o rupeam în bucăți. Mâncam cu o voluptate copilărească pe care n-o mai regăsesc nicăieri.

Scriu astea fără părere de rău, dar gard în gard cu o melancolie recidivantă. Și cum bucuriile lumii acesteia sunt scurte și rare le-am așezat în colțul de suflet cel mai curat. Nu bănuiam că pâinea, banala și neînlocuita pâine, va răscoli amintiri care credeam că nu mai există. Le-am găsit și, dacă au vreo valoare, vi le dăruiesc.

CREAȚII ALE MEMBRILOR CENACLULUI "FÂNTÂNA DIN ȘIRNA"

"SPIRITUL MIORITIC" ÎN VIZIUNEA UNOR TERIBILISTI CONTEMPORANI

Un reputat și rafinat intelectual român contemporan, cugetând asupra șansei României de a intra în Comunitatea Europeană, afirma: "Cu «Miorița» nu vom intra în Europa". La "Miorița" mai adăuga și "Ce te legeni..." de Mihai Eminescu.

Să aibă dreptate? Să nu aibă dreptate?

Rămâne de văzut.

Distinsul om de cultură aducea argumente în sensul că noi, românii, avem o teamă permanentă că cineva din interior sau din exterior ne vrea răul – și că această teamă capătă o expresie alegorică și în "Miorița" – baladă care, învățată la școală, de pe când eram mici copii, ne marchează existența, judecata, mentalitatea.

Să dea Dumnezeu să nu ne dorească nimeni răul – dar planurile și programele secrete, uneltirile, pizma se pot întâmpla oricând și oriunde, chiar și într-o "lume globalizată".

Să admitem, totuși, că ne aflăm în fața unui semnal cât de cât rezonabil și că afirmațiile respectatului intelectual, prin subtilitatea lor, nu sunt atacuri îndreptate împotriva "Mioriței", mai ales că am intrat nu în

Europa, ci în NOUA EUROPE, și cu "Miorița" și cu "Ce te legeni".

În alte "viziuni" descoperim atitudini și sensuri total neavenite. Unii înalți demnitari consideră că reformele merg greș în România datorită potrivnicilor care, după "obiceiul pământului", sunt

"mioritici". Asemenea justificări merg foarte departe, până la persiflarea spiritului mioritic pus în directă legătură cu "dorința morții caprei vecinului".

Demnitari de acest tip vorbesc despre "un imperativ categoric mioritic" și despre un "complex mioritic" de sub puterea cărora românii nu pot să iasă, pentru că nu vor să iasă.

În "Miorița" sunt, cu adevărat, propoziții imperative, dar acestea nu sunt porunci, ci îndemnuri, sfaturi ("Drăguțule, bace! / Dă-ți oi-le-ncoace / La negru zăvoi, / Că-i iarbă de noi / Și umbră de voi"), avertismente în raport cu tentativa de omucidere care nu știm dacă s-a întâmplat sau nu s-a întâmplat.

Ce legătură are oracolul mioritic sau această avertizare cu reforma și cu "capra vecinului"? Este o legătură, dar sub forma unei ofense la adresa demnului spirit mioritic al românilor – pe care, dacă vrem să-l apropiem de o zicală, aceasta nu poate să fie decât: "Prietenul adevărat la nevoie se cunoaște". Există un "înger păzitor" – acesta este sensul mioritic adevărat al "imperativelor" mioritice și românii au făcut dovada înțelegerii acestui divin ideal uman.

Un "analist" considera că "spiritul mioritic" ar sta și în calea stabilirii unor bune relații cu unii vecini. Asemenea speculații sunt o altă formă de zeflemisire a "Mioriței".

După unii economiști, dacă nu prea vin investitori străini strategici în România, de vină ar fi tot cei trei ciobănei din "Miorița".

La mult prea discutata formulă "democrație originală" o voce a adăugat și adjectivul "mioritică" – așa în spirit parlamentar polemic.

Nu rivalitatea reprezintă fondul ideatic fundamental al baladei "Miorița".

Un pontos, din dorința de a ironiza textul mioritic, cita versurile de început ale baladei, astfel: "Pe-un picior de rai, / Pe-o gură de plai," săvârșind o adevărată infrațiuine. Voia să spună că noi românii suntem "prea patrioți" și "impăunați" când vorbim de "gura de rai" pe care ne-am născut și pe care trăim cu speranța în bine.

Ca efect al "roatei" jocurilor politice, răstălmăcite sunt și alte valori ale baladei care exprimă, în fond, concepția poporului român despre viață și moarte, nu problematica politică a tranziției sau confruntările dintre unii și alții din zilele noastre. Să faci dintr-un text mitic un text politic, asta este o mare trăncăneală!

Un valoros scriitor contemporan român, Dumitru Radu Popescu, a descoperit în "Miorița" similitudini cu "evenimentele" vieții tragice a lui Isus Cristos, nu ceea ce pun în evidență unii politicieni sau unii trecători funcționari care nu vor să învețe chiar nimic din ipoteza mioritică, din fiorul ei mitic, cosmic, din aspirația spre divinitate, din lecția de superioară morală, din sensurile fundamentale ale acestei capodopere.

Mai pot fi date și alte exemple de atacuri directe sau indirecte la valorile spirituale românești.

Orice s-ar zice, balada "Miorița" strălucește și va străluci etern împreună cu "stelele care nu se tem că vor fi luate drept niște licurici".

Miorița aceea "laie" și "năzdrăvană" este îngerul bun al eternității românești încununat de "soare" și de "lună" și sfințite prin preoția marilor munți.

I.D.S.

EDUCAȚIE PENTRU CULTURĂ ȘI ARTĂ

EDUCAȚIE

O ACTIVITATE MODEL ÎN CADRUL CENTRULUI DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE ȘIRNA – LA ȘCOALA OLOGENI

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII OLOGENI

ACTIVITĂȚILE ZILEI – 15 IV 2008

ORA 11:00 PRIMIREA OASPEȚILOR ȘI VIZITAREA ȘCOLII;
11:30 PREZENTAREA REFERATULUI CU TEMA:

“EDUCAȚIA PENTRU PĂSTRAREA TRADIȚIILOR POPULARE PRILEJUITE DE SĂRBĂTOAREA PAȘTELUI”

prezintă prof. Gina Stoica, dir. Școlii

12:00 ȘEZĂTOARE TĂRÂNEASCĂ de încondeiat ouă;

- prezintă preșcolarii și elevii din ciclul primar -

propunători: ed. Gheorghe Maria; inv. Ion Mirela – Valeria; inv. Tăriceanu Elena; inv. Marincu Florica

Obiceiuri tradiționale de la “FLORII la PĂPĂRUȚA și CALOTANUL” coordonator inv. Dinu Ioana

grup vocal “bărbătesc” – elevii clasei a VII-a
sută de dansuri populare
coordonator, prof. Alexandru Maria

13:30 DISCUȚII

EDUCAȚIE PENTRU CULTURĂ ȘI ARTĂ

Activitatea s-a desfășurat în cadrul Centrului de Documentare și Informare al C.C.D. Prahova, cu sediul la Școala cu Clasele I-VIII Tăricești.

EDUCAȚIA PENTRU PĂSTRAREA TRADIȚIILOR POPULARE PRILEJITE DE SĂRBĂTOAREA PAȘTELUI

Conservarea valorilor unei națiuni și transmiterea lor se realizează prin educație, care acționează pentru formarea omului ca un creator și consumator și de valori. Educația este o funcție esențială și permanentă a societății în două ipostaze: de instituție a eredității sociale a culturii și civilizației și de instrument de acțiune pentru formarea omului.

J. Piaget considera că *Școala trebuie să fie concepută ca un centru de activități reale, practice, desfășurate în comun, în așa fel ca inteligența, logica să se formeze în funcție de acțiunea și de schimbările sociale.*

În mediul rural, în mod special, se pune accent pe păstrarea tradițiilor românești, în care trecutul moșilor și strămoșilor noștri să fie încă o parte vie din viața noastră.

Dacă perioada comunistă a însemnat o înăbușire a manifestărilor tradițional-religioase, generațiile actuale, care se bucură și de studiul religiei în școală, ceea ce duce la reînvierea respectului pentru marile sărbători.

Folcloristica a grupat, în general, obiceiurile calendaristice în patru cicluri care corespund celor patru anotimpuri: obiceiuri de primăvară, de vară, de toamnă și de iarnă, dar, dintre toate, Crăciunul și Paștele sunt cele mai însemnate.

Paștele reprezintă sărbătoarea Învierii Lui Iisus Christos, triumful vieții asupra morții. Începutul acestei sărbători e văzut chiar în Cina cea de Taină, pâinea și vinul simbolizând sacrificiul trupului și al sângelui, ca preț al răscumpărării.

În tradiția ortodoxă, începutul sărbătorii e marcat odată cu postul de șapte săptămâni. Anul acesta (2008), postul mare a început după ziua celor 40 de mucenici, zi în care bărbații au dat foc gunoaielor, iar băieții au lovit pământul cu bățul ca să scoată căldura la iveală.

Asceza este calea prin care revenim în Raiul închis de Adam. Prima poruncă dată lui Adam în Rai a fost aceea de "a păzi postul", adică de a-și stăpâni pofta, nemâncând din pomul cunoștinței binelui și răului. La sugestia șarpelui (diavolului), el a încălcat singura limită care i-a fost impusă de Dumnezeu, devenind victima lăcomiei. De aceea, pentru că lăcomia ne-a făcut să ieșim din Rai, antidotul ei, postul, ne face să revenim în el. Practica postului nu este una recentă. Exemplul cel mai dezvoltat de imnografi este cel al lui Moise, care s-a depărtat de popor și a postit timp de patruzeci de zile pentru a primi cele 10 porunci și însuși vederea Lui Dumnezeu. La fel, fiecare credincios trebuie să se retragă în sine însuși și să postească patruzeci de zile pentru a se învrednici "să vadă pe Dumnezeu", să vadă divinitatea lui Hristos, în momentul Patimii-Învierii Lui. Modelul cel mai bun, însă, temeiul Postului Mare, este postul Lui Hristos în pustie timp de patruzeci de zile. El a instituit astfel postul și asceza creștină, învățându-ne să ne cunoaștem limitele: cu alte cuvinte, să realizăm efectiv acel "Cunoaște-te pe tine însuși".

Așadar, Postul Mare este imitarea vieții pământești a Lui Hristos. Privind din acest punct de vedere, participarea la slujbele bisericești din Săptămâna Mare (Săptămâna Patimilor) nu înseamnă nimic altceva decât participarea reală la evenimentele trăite de Hristos: Cina cea de Taină, patimile și învierea Lui.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI ÎN SĂPTĂMÂNA MARE SAU SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Săptămâna Mare, ultima săptămână a Postului Paștelui, numită și **Săptămâna Patimilor**, are menirea de a pregăti credincioșii pentru **Înviere**. Săptămâna Patimilor este punctul culminant al unor strădăni spirituale, începute în prima săptămână a Postului Mare, este săptămâna în care au loc cele mai importante evenimente din istoria mântuirii, începând cu ultimele învățături trimise de Hristos ucenicilor Săi și sfârșind prin Jertfa de pe cruce pentru iertarea păcatelor omenirii.

Pentru a simți bucuria pascală trebuie să ne pregătim în această săptămână atât sufletul, cât și trupul, înăsprind postul pe cât ne stă în putință măcar în aceste ultime zile, care sunt cele mai importante din post. După cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur, bucuria Lui Dumnezeu se revarsă și peste cel care a venit abia în ceasul al unsprezecelea ca și peste cel care a venit încă din ceasul întâi la Hristos.

Pentru **Săptămâna Patimilor** sunt caracteristice următoarele tradiții: **păstrarea liniștii, a tristeții generale; focuri rituale; respectarea strictă a postului; interdicția unor importante lucrări casnice; îngrijirea locuințelor; curățenia prin curți.**

În această perioadă fiecare om încearcă

EDUCAȚIE PENTRU CULTURĂ ȘI ARTĂ

să devină mai bun, mai frumos la suflet, mai darnic. Copiii învață la orele de religie și de la părinții lor să renunțe la pâră, la minciună, la lene, la vorbe și gânduri urâte, să fie sârguincioși la școală și mai harnici și ascultători acasă, ajutându-și mamele la curățenia generală a caselor și a curților, la plantarea florilor.

Săptămâna Mare începe odată cu **Duminica Floriilor**, sărbătoarea intrării triumfale a Mântuitorului în Ierusalim. Toți credincioșii, dar în mod deosebit femeile și copiii, duc la biserică ramuri verzi de salcie pentru a fi sfințite și puse apoi la icoane, la ușile caselor și la porți. Aceste ramuri amintesc de ramurile de finic purtate de popor la intrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim.

Gospodinele nu folosesc nici ulei și nici oțet, pentru că a fost adăpat Iisus cu ele în timpul patimilor. Nu se consumă nici urzici, căci cu urzici și spini a fost lovit Iisus.

Este perioada **Deniilor**, de marți până sâmbătă. Una dintre cele mai importante zile din această săptămână este *ziua de joi*. Acum se aduce aminte de ritualul în care Mântuitorul a spălat picioarele ucenicilor Săi la Cina cea de Taină, dând astfel exemplu de slujire oamenilor. Tot acum, la Cina cea de Taină are loc instituirea Tainei Sf. Împărtășanii prin cuvintele rostite de Mântuitorul apostolilor Săi: "Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu, care se frânge pentru voi"; "Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei Noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor".

La Denia de joi seara se citește 12 evanghelii în care se relatează vinderea Mântuitorului de către Iuda, prinderea Lui în Grădina Ghetsimani, lepădarea lui Petru, judecata Mântuitorului de către farisei, condamnarea Lui la moarte, sub privirile neputincioase ale romanului Pilat din Pont.

În aceste ultime zile se pregătesc cozonacii și ouăle roșii, dar se pun la păstrare pentru duminică.

Ziua de vineri este caracterizată de un post deosebit, credincioșii ținând în această zi post negru (nu se consumă niciun fel de mâncare și nu se bea apă).

Postul Negru este ținut în credința că Dumnezeu îl va feri pe cel care postește de toate bolile, îl va face să fie sănătos și să-i meargă bine tot restul anului și-l va ajuta la neazuri și la nevoi.

Maica Maria și Fiul Iisus

Georgiana Stan - Târicești
cls. a X-a M5, Colegiul Național "Mihai Viteazul" Ploiești
(diriginte Mihaela Pîrvu)

Vinerea Mare este o zi de profundă tristețe, întrucât este ziua răstignirii Mântuitorului, a morții și a îngropării Lui, ziua Prohodului. Din acest motiv, în această zi nu se săvârșește Liturghie. Denia de vineri seara sau slujba prohodului ne poartă în procesiune alături de cei care l-au îngropat pe Mântuitorul, zi în care toți credincioșii cântă: "În mormânt, Viață, pus ai fost, Hristoase..." Acum credincioșii înconjoară biserica de trei ori, având în mâini lumânări aprinse. Împreună cu ei, copiii, care vor duce tradiția mai departe. La intrarea în biserică se trece pe sub Sf. Epitaf (pânză

EDUCAȚIE PENTRU CULTURĂ ȘI ARTĂ

pictată cu scena punerii în mormânt a trupului Mântuitorului care, de altfel, în restul anului, se afla pusă pe Sf. Masă, în altar, simbol la rându-i al mormântului lui Hristos). Această trecere simbolizează identitatea dintre noi și Hristos, întrucât coborâm împreună cu El în moarte, pentru ca în *noaptea Învierii* să înviem odată cu El, după cum se și cântă într-un imn religios: "Astăzi mă îngrop împreună cu Tine, Hristoase..."

Sâmbăta se spovedesc și se împărtășesc copiii și adulții și apoi se gătește biserica pentru sărbătoarea de Înviere. Se schimbă culorile cernite în culori luminoase. La orele 23:00 începe Canonul în biserică. Potrivit tradiției, la miezul nopții dintre sâmbătă și duminică, oamenii se trezesc din somn în bătaia clopotelor. Se spală cu apă curată, își pun straie noi, iau câte o lumânare și pornesc către biserică. Acasă le e îngăduit să rămână doar celor foarte bolnavi.

La biserică, preotul – cu Sfânta Evanghelie și crucea în mână, urmat de alaiul de credincioși – iese cu lumânarea aprinsă în fața ușilor împărătești spunând: "Veniți de luați Lumină!". Serviciul divin se desfășoară afară, iar când preotul va rosti "Hristos a înviat!" toți cei prezenți la acest serviciu religios vor spune "Adevărat a înviat!". Răspunsul e recunoașterea tainei Învierii, iar aceasta va fi formula de salut timp de 40 de zile, până la Înălțarea Domnului.

Cu lumânarea aprinsă, fiecare se întoarce acasă și face o cruce mică pe peretele dinspre răsărit, afumându-l cu lumânarea, pe care o va păstra tot restul anului.

La noi se obișnuiește ca în noaptea de Înviere oamenii să aducă la biserică ouă roșii, pască și cozonaci. O parte din aceste preparate se dau de pomană, iar altă parte se consumă după ce iau

Sf. Paști.

După ce se întorc de la biserică, trebuie să doarmă puțin pentru a face trecerea la înviere. Dimineața, capul familiei pune un ou roșu în cana cu apă din care toți membrii familiei își spală fața, spre a fi sănătoși și cu obrazii roșii ca oul. Se gustă apoi din Sf. Paște, după care se ciocnesc ouă spunând "Hristos a-nviat" și răspunzând cu "Adevărat a-nviat", fiind o adevărată întrecere între copii în privința celui mai tare ou care le sparge pe toate. Se spune că acei care ciocnesc ouă roșii în ziua de Paște se vor întâlni și pe lumea cealaltă.

După un post îndelungat, urmează prima masă copioasă cu ciorbă de miel, drob și friptură, mielul fiind simbolul Lui Iisus care s-a jertfit pentru păcatele lumii și a murit ca un miel nevinovat. Sacrificiul Lui Iisus este făcut pentru ca oamenii să fie mai buni, mai prietenoși, mai generoși, calități ce aparțin moralei creștine.

Oul este simbolul mormântului purtător de viață, iar roșul, simbolul sângelui. Pentru frumusețea culorilor, la noi, pe lângă roșu, se mai folosesc și alte culori simple sau combinate, dar, neaparat, ouă roșii.

Pasca este, de asemenea, un simbol al feței lui Iisus. Oamenii împart unii altora ouă, pască și cozonac, împărtășindu-și bucuria Învierii. Tinerii căsătoriți merg la părinți și la socri, se întâlnesc cu frații și surorile și se bucură împreună. Finii merg la nași, le sărută mâna și le urează sărbători fericite. Pe vremea părinților noștri înflorea drumul de coșuri găsite, pline cu bunătați cu care finii se duceau să-și cinstească nașii. Acum, nu mai trece nimeni pe jos pe ulița satului, cu coșul în mână... Modernizarea își are efectele ei! Din păcate.

O credință răspândită printre români e că, timp de o săptămână de la Înviere, porțile Raiului sunt deschise larg. Tocmai de aceea se spune că sufletele celor care mor în **Săptămâna Luminată** ajung direct în Rai.

Patruzeci de zile după Înviere, totdeauna într-o joi, se sărbătorește Înălțarea Domnului la cer. În aceeași zi se serbează și Ziua Eroilor, prilej pentru elevi să-și manifeste sentimentele de laudă și respect față de înaintași prin cântece, recitări și depuneri de flori la monumentele ce le sunt dedicate.

EDUCAȚIE PENTRU CULTURĂ ȘI ARTĂ

CALOIANUL ȘI PAPANUDA

Folclorul copiilor face referire și la Caloian și Papanudă, obiceiuri practicate în a treia marți după Paștele ortodox, respectiv în a treia joi după Paște. Caloianul este un ritual de invocare a ploii benefice, aducătoare de bogăție. Se practică în toată zona balcanică, are o mare vechime, datând din epoca precreștină.

Încă din zori, fetele de la 5-6 ani în sus se strâng la un loc și se împart, după vârstă, în două sau mai multe cete. Fiecare ceată își alege o conducătoare.

Fetele fac o păpușă de lut, un om mic, pe care îl împodobesc cu panglici, cârpe colorate și flori, iar pe cap îi pun drept căciulă o coajă de ou roșu. În unele sate îl îmbracă în straie țărănești, cu opincuțe și căciuliță. Păpușa se numește Caloian, Calian sau Scaloian. Fetele pun Caloianul într-un coșciug mic, bine înleiat – ca să plutească pe apă – sau pe o scândură, îl înconjoară cu coji de ouă roșii, păstrate de la Paște, precum și fel de fel de flori, printre care predomină busuiocul, apoi îl îngroapă pe câmp, printre bucate, prin bozii sau mărăcini, pe malul vreunei ape ori într-alt loc ascuns. Înainte de înmormântare, una dintre fete se face preot, alta dascăl, a treia duce steagul, adică o trestie cu o batistă albă în vârf, înaintea popii, și iarăși una sau două fete duc sicriul ori scândura cu Caloianul.

Obiceiul respectă tradițiile unei înmormântări, copiii având roluri diferite: preot, dascăl, gropar, bocitoare etc. După ce este modelat din lut și îmbrăcat în coji de ou păstrate de la Paște, Caloianul este plimbat cu un cortegiul de bocitoare după el care invocă prin cântece venirea ploii:

*Caloiene, Iene!
Cum ne curg lacrimile
Să curgă și ploile,
Zilele și nopțile,
Să umple șanțurile,
Să crească legumele
Și toate ierburile!*

*Iene, Iene, Coloiene,
Deschide porțile
Să curgă ploile
Că de când n-a mai plouat
Arătura s-a uscat.*

Caloianul devine

mesa-gerul dorințelor în fața divinității, unde va ajunge după înmormântare, conform tradiției creștine.

*Caloiene, Iene,
Du-te-n cer și cere
Să deschiză porțile,
Să sloboadă ploile,
Să curgă și gârlele,
Zilele și nopțile,
Ca să crească grânele*

După înmormântare, Caloianului i se face pomană din produsele aduse de fete, de regulă: făină, ouă, mălai, lapte, mămăligă și gogoșari.

A treia zi după ce l-au înmormântat, adică în a treia joi sau vineri de după Paște sau în ziua de Papanude, fetele se adună iarăși, se duc la locul unde a fost înhumat, îl dezgroapă bocindu-l iarăși. Apoi îl aruncă într-o fântână sau se duc și dau drumul scândurii pe care e așezat pe un râu sau pe un lac, urând ca anul să fie mănós și plin de belșug.

Dacă este o zi călduroasă, în această zi se organizează și dansul Papanudelor.

Anul acesta vom respecta întocmai data când se face Caloianul, a treia marți de la Paștele ortodox. Vom îmbina o lecție de abilități practice (modelaj în lut și colaj cu coji de ouă) cu una de Educație muzicală (cântecul Caloianului), cu o lecție Educație civică (tradiții populare românești) cu speranța că, trăind pe viu această experiență, elevii nu vor uita și-și vor aminti în timp această activitate, putând să răspundă la întrebarea: "Ce este Caloianul?" și să-și bucure bunicii cu respectarea tradițiilor. Trist este că părinții lor, tineri, nu știu mare lucru despre acest obicei, dar câțiva bunici și bătrânii satului își amintesc cu nostalgie aceste tradiții.

Papanuda este denumirea cea mai răspândită a ritualului magic de provocare a ploii, practicat pe timp de secetă. Jocul este practicat în a treia joi după Rusalii; poate însă avea loc și în orice zi de vară, după o secetă prelungită. Este jucat de fete tinere, mai rar și de băieți, sub 14 ani.

Alaiul e alcătuit dintr-un număr variabil de personaje, dintre care cel puțin unul-două trebuie să fie mascate. Acestea sunt dezbrăcate și apoi înfășurate în frunze și ghirlande de boziu (brusture, fag, stejar, alun). Gluga de

boziu este legată deasupra capului cu cotoarele în sus și acoperă tot corpul ca un con de verdeață. Ramurile sunt împetrite cu panglici roșii, cu salbe de firfirici. Cortegiul umblă prin sat de la o casă la alta, și în curte, însoțitoarele cântă un cântec ritual, bătând din palme, iar Papanuda joacă un dans săltăreț. Papanuda invocă onomatopeic ploaia prin dans, prin bătăi din palme, prin plesnetul degetelor, prin răpăitul tobelor improvzate din tigăi, dar mai ales prin ritmul și conținutul textului magic: "Papanudă-rudă, / vino de ne udă / cu găleata-leata / peste toată ceata; / cu ciubărul-bărul / peste tot poporul. / Dă-ne Doamne, cheile / să descuiem cerurile / să pornească ploile, / să curgă șiroaiele / să umple pâraiele. / Hai, ploită, hai! / udă pământurile / să crească grânele / mari cât porumbele. / Hai, ploită, hai!". În timpul jocului sau după terminarea lui, este obligatorie udarea cu apă a Papanudei ori a întregului alai. Pentru dansul lor sunt răsplătite prin daruri, ritual ce semnifică abundența și belșugul: ouă, mămăligă, grâu, caș, lapte, colaci, fructe, bani etc., uneori și haine vechi ceea ce leagă obiceiul de cultul morților. După ce au terminat cu mersul prin sat, Papanudele merg la o apă curgătoare, aprind paie pe apă, apoi își aruncă pe apă și veșmintele din Frunze.

Ca educatori într-o școală rurală, ne străduim să menținem tradițiile locale, să le reinviem pe cele uitate, să transmitem elevilor noștri respectul pentru înaintași și pentru valorile lor și să le cultivăm credința că noul nu exclude vechiul, că știința nu trebuie să distrugă tradiția, ci să coexiste pentru bogăția noastră spirituală și pentru păstrarea identității naționale.

*Prof. Gina
STOICA*

*Dir. Școala
cu Clasele
I – VIII,
Ologeni*

MANAGEMENT EDUCAȚIONAL

MANAGEMENTUL STRESULUI

Stresul apare ca răspuns al organismului uman la o provocare nouă apărută în viața noastră. El ne poate ajuta, prin mobilizarea energetică a organismului, să facem față cu succes unei schimbări apărute în mediul nostru imediat.

Evenimentele sunt considerate stresante când sunt traume din afara domeniului normal de experiență umană, sunt percepute ca fiind incontrolabile atunci când constituie o provocare a limitelor capacităților noastre și când generează conflicte interne între scopurile aflate în competiție. O mare bucurie sau o mare durere produc adeseori aceleași manifestări atipice.

Definim stresul ca un răspuns nespecific al organismului la orice solicitare. Factorii care pot determina stresul sunt boala, emoțiile neplăcute și plăcute. Acești factori necesită o adaptare, deci stresul desemnează reacția organismului și nu situația stresantă. Nu ceea ce ți se întâmplă este important, ci felul cum reacționezi.

Stresul creează probleme doar atunci

când devine patologic – adică atunci când răspunsul organismului este disproporționat față de amploarea stimulului respectiv sau când se permanentizează. Atunci motivația dispare, moralul e la pământ și se poate instala chiar boala.

Cuvântul "stres" a fost întrebuițat pentru prima dată de către Hans Selye într-un studiu apărut în 1935. Stresul a fost pus în legătură cu ceea ce Selye a numit sindrom general de adaptare, care se caracterizează prin trei faze de evoluție: reacția de alarmă, stadiul de rezistență, stadiul de epuizare.

Reacția de alarmă este primul răspuns al organismului supus la stres. Acest proces înseamnă mobilizarea generală a forțelor de apărare ale organismului. În cazul în care agentul nociv continuă să acționeze organismul intră în stadiul de rezistență sau de adaptare. Dacă agentul nociv este prea puternic, atunci organismul poate ceda chiar în prima fază. În stadiul de epuizare simptomele sunt asemănătoare cu cele din faza de alarmă. Un stres prea puternic poate determina prăbușirea mecanismelor de apărare ale organismului.

Factori de stres pot fi:

- *Factori potențiali de stres* – evenimente neplăcute care pot apărea oricând (concediere, inspecție etc);
- *Factori temporali de stres* – atunci când avem de făcut prea multe într-o perioadă mică de timp;
- *Factori situaționali de stres* – evenimente din viața personală cum ar fi: divorț, schimbarea domiciliului, orar supraîncărcat;
- *Factori conflictuali de stres* – cei care rezultă din relațiile interpersonale: o ceartă cu un coleg, un conflict în cadrul catedrei.

Prof. Venera MANEA,
Școala Tăriceni

25.XI.2008.
Școala cu Clasele I-VIII Tăriceni.

La Cercul pedagogic al profesorilor de limba și literatura română: Marian Zaharia, primarul comunei Șirna, Ioan Bîra, viceprimar, prof. Ion Dumitru, prof. Mariana Cazacu (responsabila cercului pedagogic), prof. dir. Venera Manea

MANAGEMENT EDUCAȚIONAL

EDUCATORUL COMPETENT

În Europa celui de-al treilea mileniu, educația trebuie adaptată la provocările noului timp. Școala e necesar să se apropie cât mai mult de viață, asigurând prin finalitățile ei pregătirea elevilor pe măsura nevoilor și așteptărilor unei societăți în continuă schimbare.

Pentru a putea să desfășurăm o muncă de calitate în această perioadă, e necesar să fim la curent cu toate noutățile, cu toate schimbările.

Tocmai de aceea m-am înscris la cursurile de formare continuă, organizate de C.C.D. Prahova.

Am înțeles că școala schimbării presupune construirea și promovarea unor noi competențe, valori, atitudini, solicită disponibilitate, motivație, efort continuu.

Învățământul centrat pe informație trebuie să treacă la învățământul care să permită elevului dezvoltarea unui sistem de competențe funcțional, la învățătura novatoare, participativă.

Noile finalități impun o nouă viziune în proiectarea didactică, noi strategii, noi metode.

Un dascăl competent se gândește cum poate face astfel încât activitățile didactice pe care le desfășoară să-i fie eficiente, urmând algoritmul procedural: Ce voi face?, Cu ce voi face?, Cum voi face?, Cum voi ști dacă am făcut bine sau nu?

Pentru aceasta este nevoie de o metodă rațională de pregătire a activităților didactice care să preîntâmpine sau să anuleze alunecarea pe panta improvizăției.

Învățătorul bine informat și format, deplin convins de eficacitatea acestui tip de lecții, a acestor metode noi, să înceapă, motivat fiind de finalitățile lecției, proiectarea unităților de învățare.

E vremea „inteligențelor multiple și a gândirii critice”.

Dascălul competent asigură succesul numai dacă are abilitatea de a crea, de a promova situații educaționale care să conducă la învățare eficientă, la dezvoltarea gândirii critice.

După fiecare curs la care am participat, am aplicat la clasă metodele, procedeele și tehnicile învățate. La început elevii au fost reticenți, dar pe parcurs au înțeles oportunitatea cooperării, a relaționării, a ajutorului reciproc. Au înțeles contribuția fiecăruia la succesul grupului, că trebuie să accepte și părerile altora.

Folosite cu atenție, cu discernământ și în mod repetat, metodele creative, stimulative, permit democratizarea actului didactic, asigurarea egalității de șanse pentru toți elevii în condițiile în care se adresează unor inteligențe multiple și dau posibilitate afirmării elevilor cu disponibilități native diferite.

Reușitele profesionale nu întârzie să apară, însoțite de ameliorarea rezultatelor școlare ale elevilor cu care lucrăm.

2 noiembrie 2007. Educatoare, învățători și profesori în schimb de experiență la Școala Nr. 2 "Elena Donici" Pucioasa, școală pilot în cadrul programului de formare continuă "Formarea și dezvoltarea gândirii critice la elevi"

Elevi de la Școala cu Clasele I-VIII Tărceni, membri ai formațiilor de dans sportiv, pregătite de profesorul instructor Robert Zahariuc de la Clubul Copiilor Ploiești. În rândul din spate, părinții elevilor (martie 2008).

*Înv. Nela IORDĂCHESCU,
Școala Vârnița*

MOMENTE MEMORABILE

Elevi de la Școala cu Clasele I-VIII Tăriceni, la "Festivalul de dans sportiv" organizat la Casa de Cultură a Studenților, Ploiești (aprilie 2008)

**SĂRBĂTOAREA REVEDERII PROMOȚIEI 1978
A ȘCOLII GENERALE TĂRICENI**

*Profesorii:
Dumitru Apostol (Educație fizică),
Georgeta Rădulescu (Geografie),
Elena Ilie (Limba română),
Anica Neagu (Fizică-chimie),
Constantin Nicolae (Istorie),
Venera Manea (actuala Directoare),
la revederea din 5 iulie 2008*

MOMENTE MEMORABILE

DUPĂ 30 DE ANI

Ziua de 5 iulie 2008 a însemnat pentru cei 24 de absolvenți ai promoției 1978 a Școlii Generale Tăriceni (cum se numea pe atunci), învățătorii și profesorii clasei, un eveniment memorabil, încărcat de emoții și nobile sentimente de respect și prețuire trăite de toți participanții.

Sprijinit de actuala directoare a Școlii cu Clasele I – VIII Tăriceni, inițiatorul și organizatorul acestei întâlniri a fost ing. Iulian Ionete din Tăriceni.

15.06.1978 - 05.07.2008 *Revedere după 30 de ani*

15.09.1970 - O floare....
Așa a început prima zi de școală

Așa era cerul nostru câteodată....

Am fost însă ca un buchet și am rezistat

De multe ori ne-ați "hrănit" și așa...

15.06.1978 - Apoi am zburat,
fiecare după puterile lui.

A venit și vremea roadelor...

Recunoaștem, și ne cerem iertare că nu sunt multe clipele în care ne gândim la dascălii noștri... Totuși, atunci când o facem, o facem cu recunoștință, pentru că ne-ați fost al doilea rând de părinți, ne-ați învățat, ne-ați îndrumat pașii, iar ceea ce suntem astăzi vi se datorează în mare măsură.

Au trecut 10 ani... și nimic...

Au trecut 20 de ani... și la fel...

Au trecut 30 de ani... și ceva s-a mișcat!

Chiar dacă a trecut atâta timp, ne face mare plăcere să ne revedem cu dumneavoastră și cu colegii noștri.

Cu speranța că e un început, vă îmbrățișăm și vă sărutăm mâna.

*Colectivul clasei a VIII-a A
Promoția 1978
Școala Generală Tăriceni*

Colectivul de cadre didactice:

Director: Stroe Nicolae

Învățători: Militaru Viorica

Găman Niculina

Diriginte: Ilie Elena

Profesori: Stroe Maria

Alexe Georgeta

Neagu Dumitru

Neagu Anica

Râpă Năstase Elena

Nicolae Constantin

Apostol Dumitru

Secretar: Nicolae Viorica

Colectivul de elevi:

Andrei Ion

Apostol Iuliana

Ciunel Silviu Marian

Coșereanu Pavel

Crăciun Viorel

Dragomir Rodica

Eftimie Adrian

Gheorghe Nicoleta

Ionete Iulian

Iordache Nicoleta

Matei Constantin

Măndrescu Stelian

Nicolae Mihai

Paraschiv Constanța

Rădu Nuța

Rusu Marian

Sandru Daniela

Sandru Elena

Stan Constanța

Stoian Ioana

Stroe Adrian

Vasile Viorel

Voinea Dorin

Zolotca Ioana

Reîntâlnirea a fost posibilă prin bunăvoința d-nei directoare Manea Venera

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI – ZIUA EROILOR

Biserica Ortodoxă sărbătorește, la 40 de zile după Înviere, Înălțarea la cer, ultimul eveniment din activitatea pământească a Domnului. Cele două evenimente, Nașterea și Înălțarea, alcătuiesc axa creștinismului, leagă creatura de Creator, pământul cu cerul, care împacă pe credincios cu Dumnezeu.

Minunea Înălțării a avut loc pe Muntele Măslinelor, în văzul Apostolilor. Prin ea Mântuitorul Și-a încheiat activitatea pământească, dar nu înainte de a făgădui Sfinților Apostoli pogorârea Sfântului duh. Odată cu această sărbătoare numită în popor „Ispasul” perioada sărbătorilor pascale se îndreaptă spre sfârșit.

În sens duhovnic, Înălțarea Domnului trebuie să înalțe sufletele creștine din robia întunericului și a păcatului în lumina neprihănirii și a iubirii de Dumnezeu. În această zi, creștinii îi cinstesc și îi pomenesesc pe toți eroii și martirii

neamului care și-au dat viața pentru libertate și dreptate, pentru apărarea și întregirea țării, pentru credință și neam. În Biserica Ortodoxă se fac parastase, slujbe de pomnire, iar creștinii se roagă pentru iertarea păcatelor și odihna sufletelor tuturor eroilor și martirilor neamului, zicând: „Veșnica pomnire!”, se depun coroane de flori la mormintele lor și la mormântul eroilor și se salută cu: „HRISTOS S-A ÎNĂLȚAT!”, la care se răspunde „ADEVĂRAT S-A ÎNĂLȚAT!”, până la Cincizecime.

Domnul nostru Iisus Hristos este mereu alături de cei ce-L iubesc. El a spus: „Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor”. Deși S-a Înălțat la cer, Iisus Hristos nu ne-a părăsit, este prezent, prin harul Sfântului Duh, în Biserică.

Pentru comunitățile tradiționale ortodoxe din spațiul românesc, marea sărbătoare creștină a Înălțării este consacrată comemorării eroilor neamului, a celor căzuți, de-a lungul timpului, pe câmpurile de luptă.

Dintotdeauna, credința noastră strămoșească a dat temei și speranța de comuniune cu sufletele celor răpuși la datorie, în vitregiile istoriei. După 1989, învingându-se timiditățile primilor ani, omagierea eroilor și-a intrat – datorită oștirii noastre – în drepturile sale firești, moment ce a prilejuit în întreaga țară slujbe de pomnire, praznice, pomeni și depuneri de flori la locurile Eroului Necunoscut, în cimitirile soldaților anonimi, la monumentele celor dispăruți la datorie, apărând patria de vitregia dușmanilor. Pomenind eroii din trecut – scria Vasile Pârvan – „în fața lor ne plecăm pentru a respecta, pentru a idealiza nu pe cei câțiva, ci pentru a adora însuși geniul neamului care-și jertfește fiii spre a apăra pe urmași”.

Joi, 5.06.2008, de ziua Înălțării Domnului a avut loc în comuna Șirna, satul Tăriceni, hramul bisericii. La slujba ce a avut loc la Mormântul Eroilor de lângă biserică au participat elevii școlii, cadrele didactice și actualul președinte al Consiliului Județean, domnul ing. Mircea Cosma, care a închinat cuvinte de pomnire în memoria eroilor căzuți pe câmpurile de luptă pentru apărarea țării și a depus o coroană de flori.

*Prof. de religie
Florentina Gheorghe*

EROUL VOLUNTAR GHEORGHE A. DUMITRU DOROBANȚU DIN BRĂTEȘTI

Plecat pe front, voluntar, fără consimțământul părinților, a murit în primele zile ale celui de-al doilea război mondial, linia I, la „Țigancă”. Este înmormântat la Tighina – Basarabia (1941). A făcut parte din regimentul 6 „Mihai Viteazul” București.

**Crucea Eroului
Gheorghe A. Dumitru
Dorobanțu, la Biserica
din Brătești**

INFO-ȘIRNA

Campania electorală (2.V – 31.V.2008) și alegerile locale (1.VI.2008) pentru noii edili ai comunei Șirna

Campania electorală pentru alegerea noilor edili ai comunei Șirna s-a desfășurat în conformitate cu legile în vigoare, fără evenimente deosebite care să genereze conflicte între candidați.

Comuna Șirna a făcut parte din Circumscripția Electorală nr. 89, președinte al Biroului electoral de circumscripție fiind Maria Mitrescu, iar locțiitor, secretarul comunei Șirna, juristul Vasile Mihai. Din Biroul electoral de Circumscripție au făcut parte, în calitate de reprezentanți ai partidelor politice: Maria Toma (PNL), Camelia Gheorghe (PIN), Florina-Georgiana Ise (PSD), Florentina Gheorghe (PNDC), Elvira Tudor (PNG-CD).

Situația centralizării voturilor este cuprinsă în Procesul-verbal din 15 iunie 2008.

Publicăm și celelalte documente oficiale ale alegerilor din comuna Șirna.

g. Numărul total al voturilor valabil exprimate obținute de fiecare CANDIDAT pentru funcția de PRIMAR:

Numele și prenumele candidaților *	Denunțarea partidului, organizații cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianței politice, alianței electorale sau mențiunea "Candidat independent"	Nr. crt.	Nr. de voturi valabil exprimate, obținute.
BÎRA IOAN	PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT	1	853
ZAHARIA MARIAN	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL	2	1218
		3	2071

* În ordinea descrescătoare a numărului de voturi valabil exprimate obținute la primul tur de scrutin, în caz de egalitate a numărului de voturi obținute, înscrisura se face în ordinea alfabetică a numelui candidaților.

h. Candidatul declarat ales pentru atribuirea mandatului de PRIMAR, conform art. 97, alin. (7), din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale:

Nr. crt.	Numele și prenumele candidaților	Denunțarea partidului, organizații cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianței politice, alianței electorale sau mențiunea "Candidat independent"	Nr. de voturi valabil exprimate, obținute.
1	ZAHARIA MARIAN	PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL	1218

1. Expunerea pe scurt a întâmplărilor și contestațiilor formulate și a hotărârilor pronunțate de Biroul electoral de circumscripție care sunt definitive:

Președintele Biroului electoral de circumscripție

Numele și prenumele
MITRESCU MARIA

Locțiitorul președintelui Biroului electoral de circumscripție

Numele și prenumele
VASILE MIHAI

Membrii Biroului electoral de circumscripție

Nr. crt.	Numele și prenumele	Apartenența politică (indicând care canal)	Scrispătura
1	MARIA MITRESCU	PNL	
2	FLORINA GEORGIANA ISE	PSD	
3	CAMELIA GHEORGHE	PIN	
4	ELVIRA TUDOR	PNDC-CD	
5	FLORENTINA GHEORGHE	PNDC	

PNDC Circumscripția Electorală nr. 89 Județul 31 2/2

P2/CE ANEXA Nr. 24. JUDEȚUL PRAHOVA 31

CIRCUMSCRIPȚIA ELECTORALĂ ȘIRNA
Nr. 89 comuna orașul Municipiul

PROCES - VERBAL

privind centralizarea voturilor, constatarea rezultatului alegerilor și atribuirea mandatului pentru funcția de PRIMAR 15 iunie 2008

a	Numărul total al alegătorilor prevăzuți în listele electorale din circumscripția electorală (pct. a + pct. a1 + pct. a2 + pct. a3 + pct. a4)	4273
a1	Numărul total al alegătorilor potrivit copiilor de pe listele electorale permanente (pct. a1 ≥ pct. b1)	4232
a2	Numărul total al alegătorilor potrivit copiilor de pe listele electorale complementare (pct. a2 ≥ pct. b2)	-
a3	Numărul total al alegătorilor potrivit listelor electorale suplimentare (pct. a3 ≥ pct. b3)	41
a4	Numărul total al alegătorilor în cazul cărora s-a folosit urna specială (pct. a4 ≥ pct. b4)	-
b	Numărul total al alegătorilor care s-au prezentat la urne, înscrisi în listele electorale din circumscripția electorală (pct. b = pct. b1 + pct. b2 + pct. b3 + pct. b4)	2110
b1	Numărul total al alegătorilor care s-au prezentat la urne, înscrisi în copile de pe listele electorale permanente	2069
b2	Numărul total al alegătorilor care s-au prezentat la urne, înscrisi în copile de pe listele electorale complementare	-
b3	Numărul total al alegătorilor care s-au prezentat la urne, înscrisi în listele electorale suplimentare	41
b4	Numărul total al alegătorilor care s-au prezentat la urne, în cazul cărora s-a folosit urna specială	-
c	Numărul total al voturilor valabil exprimate (pct. c = pct. b - pct. d - pct. e = Suma voturilor valabil exprimate la pct. g)	2071
d	Numărul voturilor nule	39
e	Numărul beletelor de vot primitive (pct. e = pct. c + pct. d + pct. f)	4697
f	Numărul beletelor de vot reintrebunțate și anulate	2587

* Conform art. 99 din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, cu modificările și completările ulterioare

INFO-ȘIRNA

Proces-verbal

Măscăruț, 20/06/2008 în sedința de constituire a Consiliului local al comunei Șirna, în urma desfășurării alegerilor locale organizate în data de 1. Iunie 2008.

Convoacarea consilierilor declarată alături de procesul-verbal de constituire, s-a făcut de către Prefectul județului Botoșani prin Ordinul nr. 303/16.06.2008.

În baza Ordinului emis de Prefect, scazalul comunei Șirna a asigurată convocarea Consiliului local nou ales pe baza de invitație scrisă în care s-au precizat ordinea de zi, data și locul desfășurării sedinței de constituire.

La sedința de constituire a Consiliului local, participă toți consilierii aliați, primaral ales, dl. Zoltan Viorica, reprezentanți de pe lista funciarii partidului care au reprezentat la Consiliul local reprezentanții Prefecturii, respectiv dl. consilier juridic Militaru Tania.

Întrucât la sedință participă toți consilierii aliați, sedința este legal constituită.

dl. consilier juridic Militaru Tania declară deschis lucrările sedinței și constată că, întrucât la sedința de constituire participă toți consilierii aliați sedința este legal constituită. Propune să, sedința se va desfășura în conformitate cu prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului local al comunei Șirna aprobat prin Hotărârea nr. 34/2002 cu modificările și completările ulterioare.

dl. consilier juridic Militaru Tania invită pe cel mai în vârstă consilier, dl. Scazu Scazu, și pe cei doi asistenți, alături de cei doi tineri consilieri, respectiv dl. Scazu Daniel și dl. Nicolae Cristian să prezinte lucrările sedinței.

-2-

dl. Scazu prezintă prezidiului de vîrstă și asistentilor acestuia, deciziile consilierilor declarați aliați, cele prezentate de dl. Scazu Scazu, prezidiului de vîrstă, propune constituirea comisiei de validare a mandatelor de consilieri locali, dintr-o componență de 3 membri.

Întrucât consilierii sunt în unanimitate de acord să numească membrii propuși, se procedeză la formularea propunerilor pentru constituirea comisiei de validare.

dl. Botea Teodor îl propune pe dl. Dumitru Ștefan (P.A.L.)

dl. Scazu Viorica îl propune pe dl. Scazu Ștefan (Indepedent)

dl. Radu Dumitru îl propune pe dl. Pănuș Ștefan (P.S.D.)

dl. Scazu Scazu prezintă aprobabil, în mod individual fiecare propunere. Alegerea membrilor propuși s-a făcut cu unanimitate de voturi, prin vot deschis exprimat prin ridicarea mâinii. Rezultatul alegerii membrilor comisiei de validare a fost consemnat în Hotărârea nr. 13 a Consiliului local.

Comisia de validare alege din rândul membrilor săi, un prezidiu, în persoana dl. Ștefan Ștefan și un secretar, respectiv dl. Scazu Ștefan.

dl. prezidiu de vîrstă dăruie luarea unei pauze în timpul căreia Comisia de validare să examineze legalitatea alegerii fiecărui consilier pe baza deciziilor prezentate, inclusiv deciziile reprezentanților.

În urma verificării deciziilor Comisia de validare a întors un raport cu privire la validarea mandatelor de consilieri precum și un proces-verbal în care s-a menționat faptul că, nu au fost respectate dispozițiile legale și că sunt trei cazuri de incompatibilitate față de faptul că a fost înțeles să se poată invalida unii membri de 3 candidați, avuându-se în vedere caracterul partidelor politice din care fac parte, și validarea reprezentanților acestora conformați de partidele politice respective.

Propunerile comisiei sunt supuse la vot în ordine alfabetică.

-3-

Președintele al noului mandat este Scazu Ștefan, în calitate de laud.

Sunt validate toate mandatelor de consilieri locali în unanimitate de voturi, rezultatele validării consemnate în Hotărârea nr. 14 a Consiliului local.

după validarea mandatelor, se procedeză la depunerea jurământului.

dl. secretar de către jurământului, după care consilierii validabili s-au prezentat în ordine alfabetică, în fața unei mese șterse amenajate în acest scop, pe care se afla un exemplar din Constituție și Biblie.

După depunerea jurământului, s-a scuzat formalul șterse pe care acesta era imprimat, în două exemplare, dintr-un exemplar și-a depus la decizia de validare, relăsat a fost jurământul consilierilor.

Prezidiul de vîrstă, dl. Scazu Ștefan declară constituit noul Consiliu local, întrucât noua se constituie prin Hotărârea nr. 15 a Consiliului local.

după declararea Consiliului local ca legal constituit, se procedeză la alegerea prezidiului de vîrstă.

dl. Arcaș Gabriel propune alegerea dl. Radu Dumitru ca prezidiu al sedinței care se desfășoară.

Nu au fost alte propuneri, acesta este aprobată cu unanimitate de voturi și cu prezență.

Rezultatul alegerii prezidiului de vîrstă este consemnat în Hotărârea nr. 16.

dl. Radu Dumitru prezintă conținutul sedinței și propune luarea la uragialul punct al ordinii de zi, alegerea vice-președintelui, solicitând în acest sens, propuneri.

dl. Pănuș Ștefan îl propune pe dl. Botea Teodor (P.S.D.)

dl. Scazu Ștefan îl propune pe dl. Ștefan Viorica (P.N.)

dl. Ștefan Ștefan îl propune pe dl. Nicolae Cristian (P.A.L.)

dl. secretar face unele precizări cu privire la modalitatea de votare, precizând urmas acordat pe asigurarea secretului votării

-4-

dl. consilier Nicolae Cristian sedința reînnoiește activitatea de pe lista de propuneri pentru alegerea vicepreședintelui.

dl. Viorica Ștefanului s-a declarat în mod individual în ordine alfabetică, într-o cabină de vot, respectiv urmas de vot șterse amenajate în acest scop.

La reînnoirea membrilor consiliului, procedura de reînnoire a voturilor a fost asigurată de către membrii comisiei de validare.

În urma centralizării voturilor, s-a constatat următorul rezultat:

-dl. Botea Teodor - 12 voturi;

-dl. Ștefan Viorica - 3 voturi.

S-a declarat vicepreședinte al comunei Șirna, dl. Botea Teodor, care a obținut votul majorității consilierilor, Comisia de validare a întors în mod individual în ordine alfabetică, în fața unei mese șterse amenajate în acest scop, pe care se afla un exemplar din Constituție și Biblie.

Consiliul local a dl. Botea Teodor care act de faptul că, pe perioada exercitării mandatului vicepreședintelui va păstra statutul de consilier local, fiind beneficiar de indemnizație aferente acestui statut.

Consiliul local adoptă cu unanimitate de voturi, Hotărârea nr. 17 privind alegerea vicepreședintelui comunei Șirna.

dl. Radu Dumitru, prezidiul de vîrstă, constată unanimitate de voturi și pe ordinea de zi, aprobarea mandatului și conștientizarea comisiei de specialitate în principalele domenii de activitate.

dl. secretar înfrunză membrii Consiliului local care sunt principalele domenii de activitate în care se pot organiza comisii de specialitate conform Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului local, precum și modalitatea în care au fost organizate în mandatul anterior.

În urma discutării punctate, s-a stabilit ca, cele 3 comisii să se organizeze astfel:

INFO-ȘIRNA

-5-

Comisia nr.1:
- activități economice - finanțare, investiții,
- juridică, disciplină,
- organizare personal aparat propriu.

Comisia nr.2:
- activități social-culturale, școli,
- instituții, sărăcie și familie,
- muncă și protecție socială,
- protecție deșeur.

Comisia nr.3:
- agricultură
- amenajarea teritoriului și urbanism,
- protecție mediu și protecție civilă,
- dezvoltarea industriei publice.

dl. Păruș Nicolae solicită să se facă propuneri privind componența celor 3 comisii și propuneri să se însoțească cu Comisia nr.1.
dl. Neustar face propunerea să este necesar ca numărul de membri să fie impar.

dl. Sandu Daniel îl propune pe dl. Ilie Alexandru.
dl. Barbu Ioan îl propune pe dl. Popescu Viorela.
dl. Stancu Marian îl propune pe dl. Păruș Nicolae.
dl. Radu Simion îl propune pe dl. Malea Ion.
dl. Voicu Gheorghe îl propune pe dl. Radu Simion.

Prezidenții și la votarea nominală, în ordinea propunerilor, fiindcă toate cele cinci propuneri au fost aprobate de membrii Consiliului local.

dl. prezidenți solicită să se facă propuneri pentru constituirea Comisiei nr.2.

dl. Malea Ion îl propune pe dl. Nicolae Cristian.
dl. Barbu Ioan îl propune pe dl. Stancu Marian.
dl. Ilie Alexandru îl propune pe dl. Sandu Daniel.
dl. Păruș Nicolae îl propune pe dl. Voicu Gheorghe.

În urma votării, toate propunerile au fost aprobate de consilierii.

dl. prezidenți solicită efectuarea propunerilor și pentru Comisia nr.3 solicită consilierii să se acord în unanimitate ca cei cinci consilieri care nu fac parte din primele comisii să constituie Comisia nr.3.

-6-

Aușia sunt:
- dl. Barbu Ioan
- dl. Stan Victor
- dl. Andrei Gabriel
- dl. Sandu Marian
- dl. Sava Vasile

În urma referențelor deținute în cadrul procesului de constituire a comisiilor de specialitate, a numărului și staturilor de activitate, precum și componența venindă a acestora, au unanimitate de voturi s-a adoptat hotărârea nr.18.

După constituirea comisiilor de specialitate, fiecare comisie, urmează să-și alege pe sine șeful deșchiș al majorității consilierilor ce o compune, atât un prezidenț și un secretar.

Prezidenții de comisie dl. Radu Simion doborâș Simion. Secretarii comisiilor.

Prezidenț de comisie,

dl. Radu Simion

Șeful al comisiilor

Șeful al comisiilor

Șeful al comisiilor

ROMANIA
JUDEȚUL PRAHOVA
COMUNA ȘIRNA
CONSILIUL LOCAL

HOTĂRÂREA NR.14
privind validarea mandatelor consilierilor

Având în vedere Raportul cu privire la validarea / invalidarea mandatelor de consilier local în cadrul Consiliului local al comunei Șirna și Procesul verbal, întocmit de către Comisia de validare prin care se propune validarea mandatelor de consilier local, în conformitate cu prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului local al comunei Șirna, aprobat prin Hotărârea Consiliului local nr.34/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art.31, alin. (3), (4) și (5) din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, republicată cu modificările și completările ulterioare,
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI ȘIRNA adoptă prezenta hotărâre.

Art.1 Se validează mandatele de consilieri locali, alți la data de 1 iunie 2008, conform Legii nr.67/2004 privind alegerea autorităților administrative publice locale, republicată cu modificările și completările ulterioare, în ordine alfabetică, după cum urmează:

Nr.crt.	Numele și prenumele	Apartenența politică
1	ANDREI GABRIEL	PNL
2	BARA IOAN	PSD
3	DUMITRU MARIN	PD-L
4	ILIE ALEXANDRU	PNDC
5	MALEA ION	PSD
6	NICOLAE CRISTIAN	PD-L
7	PARVU IONEL	PSD
8	VOICU GHEORGHE	PSD
9	POPESCU VIORICA	PNL
10	RADU DUMITRU	PD-L
11	SANDU DANIEL	PNDC
12	STANILA IONEL	INDEPENDENT
13	SANDU MARIAN	INDEPENDENT
14	SAVU MATEI	PNL
15	STAN VICTOR	PIN

Art.2 Prezenta hotărâre poate fi atacată de cei interesați la instanța de contencios administrativ în termen de 5 zile de la data adoptării.

PRESEDINȚE DE VARȘTA
SAVU MATEI

ASISTENȚI
NICOLAE CRISTIAN
SANDU DANIEL

Contrasemnează
Secretar
Jr. Vasile Mihai

Data la Șirna, azi 29 iunie 2008

ROMANIA
JUDEȚUL PRAHOVA
COMUNA ȘIRNA
CONSILIUL LOCAL

HOTĂRÂREA NR.15
privind constituirea Consiliului local
al comunei Șirna

Având în vedere Hotărârea Consiliului local nr.2 privind validarea mandatelor consilierilor locali, și depunerea juramentelor de către consilieri validati,

în conformitate cu prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului local al comunei Șirna aprobat prin Hotărârea Consiliului local nr.34/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art.3 alin.(2) din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, republicată cu modificările și completările ulterioare,

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI ȘIRNA adoptă prezenta hotărâre.

Art.1- Se declară legal constituit Consiliul local al comunei Șirna, azi 20 iunie 2008.

Art.2-De aducerea la cunoștința publică a prevederilor prezentei hotărâri, răspunde secretarul comunei.

PRESEDINȚE DE VARȘTA
SAVU MATEI

ASISTENȚI
NICOLAE CRISTIAN
SANDU DANIEL

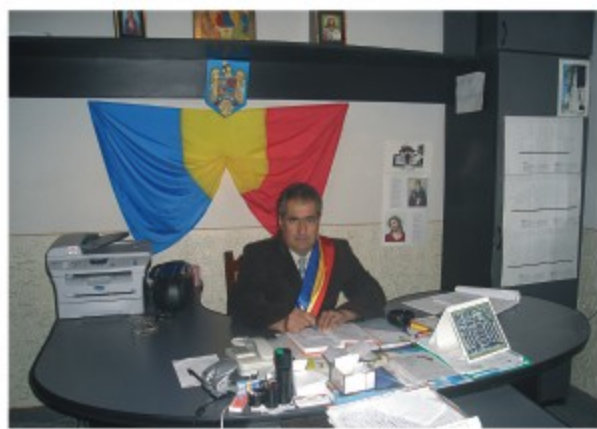
Contrasemnează
Secretar
Jr. Vasile Mihai

Data la Șirna, azi 20 iunie 2008.

PROMISIUNILE ELECTORALE - CONTRACT PE PATRU ANI CU ALEGĂTORII -

INTERVIU CU NOII EDILI AI COMUNEI ȘIRNA

PRIMARUL MARIAN ZAHARIA

VICEPRIMARUL IOAN BÎRA

Noii edili ai comunei Șirna, primarul Marian Zaharia și viceprimarul Ioan Bîra au răspuns cu promptitudine întrebărilor reporterului.

1. Indiferent care ar fi fost aleși, cetățenii din comuna Șirna și-au pus mari speranțe în noii edili ai comunei noastre. Care considerați că sunt principalele argumente cu care ați convins alegătorii că programele dumneavoastră electorale sunt cele mai bune?

Primar: Implicarea mea în campania electorală a fost determinată de diferența izbitoare dintre infrastructura comunei noastre și cea a comunelor vecine, situate la nord-vest, sud-vest și est, unde au fost asfaltate chiar și ulițele.

Programul electoral pe care m-am sprijinit vine să înlăture părerea unor cetățeni, potrivit căreia comuna noastră este părăsită de Dumnezeu. Prin urmare, sunt conștient de greutatea funcției de primar la care am ajuns datorită votului locuitorilor comunei, cărora le mulțumesc și pe această cale.

Am convins-o intimă că împreună cu domnul viceprimar vom face o echipă al cărei obiectiv principal este rezolvarea problemelor

cu care se confruntă cetățenii.

Viceprimar: Mă bucură faptul că am prilejul să mulțumesc astfel, în paginile revistei noastre, concetățenilor mei care au avut încredere în mine și în programul electoral pe care eu și echipa mea PSD l-am propus. Acest program cuprinde proiecte care reprezintă soluții la problemele cu care ne confruntăm. Din anul 2000, de când sunt consilier local, am încercat să impun rezolvarea unora dintre aceste neajunsuri prin elaborarea unor proiecte de hotărâre în cadrul Consiliului Local Șirna.

Din păcate, în campaniile electorale, chiar și în cele organizate pentru alegerea autorităților locale, accentual nu cade, neapărat, pe programele electorale (poate fiindcă de cele mai multe ori n-au fost respectate), cât pe persoana celui ce urmează a primi votul, alegătorii fiind interesați mai degrabă cine este candidatul pentru o anumită funcție, decât ce propune el. Cu atât mai mult este valabil acest lucru în localitățile mici, unde majoritatea candidaților se axează, în redactarea programelor lor, pe soluționarea aceluiași probleme.

M-am angajat, în campania electorală, că, dacă voi fi ales viceprimar, rezolvarea următoarelor cerințe va deveni o prioritate: asfaltarea drumurilor comunale în toate satele, renovarea sau construirea de dispensare în toate localitățile comunei, extinderea rețelei publice de alimentare cu gaz și a celei de iluminat, desființarea pazei obștești, continuarea digului pe

Cricovul Dulce, construirea unei grădinițe și a unei săli de sport în satul Tăriceni, înființarea spațiilor de joacă pentru copii.

Acestea sunt o parte din problemele pe care eu, în actuala mea calitate de viceprimar, împreună cu consiliul local care mi-a acordat votul, cu primarul și aparatul de specialitate al primarului va trebui să le rezolvăm, să le transformăm în planuri de acțiune. Și eu sunt interesat – ca de altfel toți cetățenii comunei – de schimbarea în bine a localității, care, după părerea mea, este posibilă printr-o bună guvernare și administrare locală.

2. Ce ați făcut în primele două săptămâni de când ați devenit primarul și viceprimarul comunei Șirna?

Primar: Am trecut la întocmirea documentației privind asfaltarea DC 106 Brătești – Cocorăștii Colț. De asemenea, am pietruit unele segmente de drum comunal în zona Hăbud – Brătești.

În perioada următoare vom avea în vedere și alte obiective, înscrise atât în programul propriu, cât și în cel al domnului viceprimar.

Viceprimar: Am ajuns viceprimar al comunei Șirna mulțumită, în primul rând, celor care au votat PSD, dar și colegilor mei consilieri, care mi-au acordat, în

INTERVIU CU NOII EDILI AI COMUNEI ȘIRNA

marea lor majoritate, votul. Au avut încredere că voi pune în practică ce ne-am propus, că prin realizarea unor lucruri firești vom dovedi locuitorilor acestei comune că problemele lor sunt și problemele noastre, că acordându-ne

v o t u l l o r ne-au dat puterea să le apărăm interesele legitime, să le rezolvăm problemele în baza și în limitele autonomiei locale. Au avut încredere în corectitudinea mea, în seriozitatea cu care abordez problemele, dar și în programul meu electoral.

Ca atare, încă din primele zile ale mandatului am gestionat treburile publice în spiritul soluționării, în numele și în interesul colectivității locale, a următoarelor probleme: aprobarea în ședință de consiliu a sumelor necesare întocmirii studiului de fezabilitate pentru construcția unei săli de sport la Școala cu Clasele I-VIII Tăriceni, demararea lucrărilor din cadrul proiectului de reabilitare, modernizare și asfaltare a DC 106 sat Brătești – DN 1 A Cocorăștii Colț, eliminarea pazei obștești.

3. Ce stil de conducere și de lucru veți adopta în relațiile de serviciu în interes public cu secretarul comunei, juristul Vasile Mihai, consilierii locali, personalul primăriei și cetățenii din comuna Șirna?

Primar: Relația cu colegii de serviciu va avea drept temelie cinstea, seriozitatea, respectul vizând obligativitatea îndeplinirii sarcinilor consemnate în fișa postului, de către toți funcționarii.

În ceea ce privește stitul de conducere, acesta va fi funcțional, specific unei instituții publice. Cât despre relația cu secretarul comunei, juristul Vasile Mihai, fac precizarea că acesta este funcționarul cu un rol deosebit în cadrul colectivului și, având și pregătire juridică, este cel care asigură aplicarea legislației în vigoare. El avizează dispozițiile primarului, potrivit atribuțiilor sale, asumându-și răspunderea pentru legalitatea acestora.

De asemenea, relația de lucru cu membrii consiliului local este determinantă în contextul promovării unor proiecte de interes vital. Fiind un organ cu rol de decizie, relația cu consiliul local trebuie să se bazeze pe un climat civilizat. Îmi propun să informăm permanent consilierii, așa cum este normal, prin întocmirea de

documentații elaborate potrivit normelor în vigoare.

Viceprimar: Înainte de a răspunde la această întrebare țin să precizez că am o anumită experiență în conducere, întrucât am lucrat la PETROM, în producție, unde am coordonat activitatea unei echipe formată din 80 de persoane. Am colaborat bine în echipă, adoptând un mod de conducere participativ, dat fiind caracterul activității pe care o desfășuram.

Sunt de părere că se impune ca autoritățile locale să adopte stilul de conducere consultativ, să formeze cu adevărat o echipă, care să aibă același deziderat, aceeași țintă: o viață mai bună pentru noi, toți locuitorii comunei Șirna, indiferent de apartenența sau preferințele politice, un nivel de trai decent, în acord cu vremurile pe care le trăim.

Aceasta implică un efort sporit nu numai din partea edililor comunei, dar și al fiecărui locuitor în parte. Nu este de ajuns numai să vrem să ne fie bine, trebuie să facem ceva în acest sens. Autoritățile locale acționează în numele colectivității locale, dar nu și în locul fiecăruia în parte.

Esențială este, de asemenea, din punct de vedere managerial, comunicarea eficientă ce trebuie să se realizeze între autoritățile locale, între acestea și angajații primăriei, precum și între administrația locală și cetățeni. Informația de interes public nu trebuie să circule doar într-o singură direcție, este necesar să se țină seama de *feed-back-ul* informațional, iar transparența decizională în administrația publică nu trebuie să rămână doar la stadiul de concept teoretic.

4. Cum veți acționa pentru ca nimeni să nu fie mai presus de lege și pentru ca dreptatea, adevărul și cinstea să devină garanția îndeplinirii promisiunilor dumneavoastră electorale?

Primar: În raporturile oficiale, dacă mă pot exprima astfel, eu, ca reprezentant al instituției, sunt obligat să-i tratez pe toți cetățenii comunei în mod egal. Obligativitatea egalității de tratament este prevăzută în Constituția țării. Astfel, art. 16 menționează că **“Nimeni nu este mai presus de lege”**. Având ca motivație acest articol, sunt de părere că fiecare om, indiferent de poziția pe care o ocupă în societate, este obligat să respecte actele normative.

De altfel, locuitorii satelor comunei au conștientizat din vechime acest

mesaj prin zicala: **“Unde-i lege, nu-i tocmeală!”**.

Viceprimar: Vă mărturisesc faptul că cinstea, adevărul și dreptatea sunt principiile după care mi-am călăuzit întreaga activitate de până acum și de care nu mă voi dezminți nici pe viitor. Afirm cu toată sinceritatea că în campania electorală mi-am luat numai acele angajamente pe care aveam convingerea că le pot îndeplini. Dar, așa cum am mai spus, este necesar un efort conjugat pentru realizarea acestor deziderate.

În legătură cu principiul de bază al administrației publice locale, legalitatea, nu încapă nici o îndoială că acesta trebuie respectat cu precădere, că legea trebuie să stea la baza întregii activități a aleșilor locali, a funcționarilor publici și a personalului contractual din primărie.

Atât autoritățile cu caracter deliberativ, în speță consiliul local, cât și primarul, ca autoritate executivă a administrației publice locale, nu numai că emit acte cu caracter normativ, în baza legii, ci trebuie să se și supună legii.

Știm cu toții că nimeni nu este mai presus de lege, cu atât mai mult în-tr-o democrație – când puterea aparține poporului, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum, potrivit Constituției.

5. Indicați trei priorități de interes comunitar, asupra cărora vă veți concentra activitatea în perioada mandatului pentru care ați fost aleși.

Primar: Pietruirea tuturor drumurilor comunale, cu materiale obținute prin licitații transparente, de la balastierele de pe teritoriul comunei Șirna, renunțând la practica aducerii pietrișului de la mari depărtări, ceea ce umflă prețul și naște suspiciuni de fraudă în favoarea grupurilor oculte; asfaltarea drumului

INTERVIU CU NOII EDILI AI COMUNEI ȘIRNA

comunal DC 106, Brătești-Cocorăștii Colț; construirea Grădiniței din satul Tăriceni.

Viceprimar: Este evident pentru orice cetățean al comunei noastre că sunt prioritare următoarele aspecte, ce țin de îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor: desfășurarea unor lucrări capitale de modernizare a infrastructurii rutiere, prin asfaltarea drumurilor comunale din toate satele, extinderea rețelei de alimentare cu gaz, pentru a putea fi furnizat gazul metan și în localitatea noastră, modernizarea iluminatului public, ce va contribui la creșterea siguranței cetățenilor în toate satele comunei.

Fiind problemele concetățenilor mei sunt și problemele mele, pe a căror rezolvare îmi voi concentra întreaga activitate din perioada mandatului în care am fost investit în funcția de viceprimar.

6. Veți fi primarul și viceprimarul tuturor locuitorilor satelor comunei Șirna, indiferent de apartenența lor politică? Detaliați această temă.

Primar: Cetățenii satelor comunei mă cunosc. Asemeni părinților și bunicilor mei, continui să port legătura de suflet cu acest pământ. De aici consider că rezultă obligația mea morală de a da curs promisiunilor pe care le-am făcut în campania electorală.

Locuitorii acestei comunități sunt priviți ca sprijinitorii mei în demersul la care m-am angajat. Chiar dacă unii mi-au fost competitori la funcția de primar, eu îi consider ca cetățeni egali în drepturi și aspirații.

În timpul dialogului cu oamenii din comună, nu țin seamă de culoarea politică a acestora. Pot să fie membri ai oricărui partid aflat pe scara politică. E opțiunea lor. Ceea ce trebuie să definească – la început de mandat, și nu numai – comportamentul unui primar, este egalitatea de tratament pe care trebuie să o acorde, fără excepție, tuturor cetățenilor.

Viceprimar: Așa cum deja am subliniat, fiind aleși locali, avem legitimitatea să gestionăm, să administrăm treburile publice în numele cetățenilor acestei comunei. Este vorba aici de toți locuitorii, indiferent de apartenența sau preferințele lor politice. Acest lucru trebuie să fie clar din capul locului, nu trebuie să existe nici un fel de dubii.

7. Veți sprijini apariția în continuare a revistei "Fântâna din Șirna"?

Primar: Desigur, dorim ca revista Primăriei Șirna să apară în continuare. "Fântâna din Șirna" va aduce mai departe tradiția locală, preluată de la distinsul învățător George A. Costea. Acesta este cel care a realizat revistele "Înfrățirea" (1928) și "Miorița" (1931).

Viceprimar: Apariția revistei "Fântâna din Șirna" și menținerea ei în peisajul publicistic și cultural al județului Prahova, încă din anul 2005, este unul din evenimentele care ne onorează.

Așa am simțit și în anul 2006, când, împreună cu colegii mei consilieri, am aprobat finanțarea acestei publicații culturale din bugetul local.

La fel gândesc și acum, când revista apare la înalte standarde calitative, în condiții grafice deosebite, fiind, nu de puține ori, salutăată de distinse personalități. În presa județeană, de asemenea, revista noastră s-a bucurat, cu fiecare număr apărut, de foarte bune recenzii, considerându-se că ea reprezintă o publicație notabilă, ce perpetuează valori și tradiții adânc înrădăcinate.

Nu trebuie să uităm că anul acesta se împlinesc 80 de ani de când învățătorul George A. Costea scotea prima revistă la Hăbud, "Înfrățirea", pentru ca, în 1931, să apară, prin grija aceluiași pedagog, o altă publicație, "Miorița". Acest fapt justifică existența unei puternice mișcări culturale în localitatea noastră, ce-și face simțită prezența încă din primele decenii ale secolului trecut.

Lucrurile bune, valorile care s-au sedimentat în timp nu trebuie înlăturate, ci încurajate, susținute să se dezvolte și mai frumos în viitor. Cel puțin din punct de vedere financiar, pot

să-i asigur pe cei ce au în grijă destinele revistei "Fântâna din Șirna" și trudesc pentru ca ea să ne facă cinste, că n-au de ce să se teamă. În cazul de față frământarea trebuie să se mențină doar la nivel de idee, de gând creator.

8. Ce doriți să mai spuneți la sfârșitul acestui interviu?

Primar: Tuturor cetățenilor le adresez multumirile mele sincere, alături de promisiunea că nu-i voi dezamăgi.

Viceprimar: Ceea ce vreau să mai adaug în finalul interviului, este ceea ce aș dori să constate fiecare locuitor și prieten al comunei noastre la sfârșitul acestui mandat: că străvechea localitate Șirna va avea o față nouă.

REPORTER:

Vă mulțumim pentru că ați acceptat acest prim interviu prin care v-ați făcut mai bine cunoscute programele electorale, în unele privințe, asemănătoare. Era firesc să fie așa, deoarece problemele cu care se confruntă cetățenii comunei Șirna solicită conlucrare între toți aleșii locali, dialogul eficient între putere și opoziție.

Opoziția trebuie să fie CONSTRUCTIVĂ și mai presus de orice interes personal sau de fricțiune politică. Experiența anilor precedenți este plină de învățături.

Considerăm că printre priorități se înscrie și crearea condițiilor pentru desfășurarea activităților culturale la nivelul comunei. Este o temă importantă de studiu și de acțiune pentru toți consilierii locali, pentru primar, viceprimar, directori de școli, educatoare, învățători, profesori, medici, preoți, elevi, studenți, pentru orice cetățean al comunei Șirna.

INTERVIU CU JURISTUL VASILE MIHAI, SECRETARUL COMUNEI ȘIRNA

1. Sunteți secretar al comunei Șirna din anul 2000. Aveți numai 33 de ani. Cum ați devenit secretar al comunei? Cum a fost la început?

La concursul organizat pentru ocuparea postului de secretar al comunei s-au înscris șapte candidați, toți absolvenți de studii superioare. Eu mi-am depus dosarul ultimul, nefiind convins că participarea la concurs și eventual ocuparea postului ar fi o idee bună.

Am fost singurul care a promovat proba scrisă, ceea ce m-a impulsivat să merg mai departe. Interviuul ce a urmat, și ulterior examenul de atestare pe post, au consfințit numirea mea definitivă în această funcție. M-a bucurat faptul că am făcut o impresie bună membrilor comisiilor, însă ce m-a surprins foarte plăcut a fost bucuria, chiar entuziasmul etalat de funcționarii din cadrul Primăriei Șirna, viitorii (actualii) mei colegi.

Începutul activității în funcția de secretar al comunei nu a fost deloc greu din punct de vedere strict profesional, întrucât ce urma să fac se circumscria integral pregătirii din timpul facultății, era diferența specifică a problematicei abordate în *genul proximal* al Facultății de Drept. Problemele ce aveau să apară ulterior erau exclusiv legate de volumul mare de muncă și de unele dezamăgiri succesive în relația cu oamenii (cetățeni, demnitari, colegi).

2. Care considerați că este atribuția principală, care definește activitatea pe care o desfășurați?

Aș menționa ca atribuție principală activitatea de avizare pentru legalitate a dispozițiilor emise de primar și a hotărârilor adoptate de Consiliul local, precum și activitatea de fundamentare și redactare a acestora.

3. Care este relația dumneavoastră, ca persoană cu funcție de conducere și atribuții în evaluare, în

raport cu funcționarii aparatului de specialitate al primarului?

În general, bună. Sunt unele probleme obiective legate de volumul mare de muncă și de activități suplimentare, preluate în procesul de descentralizare, în raport cu numărul insuficient de personal, însă sunt, din păcate, și probleme legate de atitudinea unora față de funcție și/sau cetățeni, de seriozitate, situații care generează o stare de incompatibilitate în relația lor cu mine.

4. Dacă ați fi un simplu cetățean al comunei Șirna sau din altă localitate, interesat să rezolve o anumită problemă la Primăria Șirna, ce așteptări ați avea de la funcționarii publici?

Solicititudine, profesionalism în rezolvarea problemelor, o abordare sinceră și politicoasă, care să impună respectul cetățeanului, furnizarea de informații și servicii calificate, astfel va crește atât prestația individuală a funcționarului, cât și a autorității.

5. Cu consilierii locali, cum conlucrați? Ce așteptați de la aceștia?

Am experiența mandatelor anterioare și pot spune că există o colaborare bună. Din păcate, modalitatea de ocupare a acestor funcții nu garantează în niciun fel anumite calități speciale ale acestora în raport cu importanța funcției. Legislația actuală are unele imperfecțiuni, nu este concepută să impună o responsabilizare a acestora. Ar fi de dorit o colaborare mai bună între autorități, precum și între acestea și aparatul de specialitate, în interesul cetățenilor.

6. Ați fost și sunteți un sprijinitor al apariției revistei "Fântâna din Șirna", publicație apreciată, devenită cunoscută în județul Prahova. Ați avut și aveți un rol important în această reușită cultural-spirituală. Ce doriți acestei reviste care, începând cu numărul 4, iulie-decembrie 2006, este finanțată de Primăria comunei Șirna?

Îmi face mare plăcere să ne putem evidenția cu lucruri frumoase, deosebite, valoroase. Revista a apărut la inițiativa unei persoane care iubește localitatea și care și-a propus să scoată în evidență valorile locale. În timp, revista a căpătat valoare și recunoaștere prin conținut. Pentru mine, ea reprezintă un fel de "legitimare" care

confirmă apartenența la o comunitate de oameni deosebiți. Meritul apariției revistei îi aparține prof. Ion Dumitru, noi, celelalte persoane, implicate în relizarea ei, nu facem decât să "gravităm" în jurul dănsului.

7. În paginile revistei ați abordat în ultimile numere un subiect legat de caracterul oamenilor. Spuneți-mi ce părere aveți despre modestie.

Parafrazându-l oarecum pe regretatul Octavian Paler, consider că modestia nu mai trebuie considerată o virtute în mod necesar. Se poate crea ușor o confuzie între oamenii cu adevărat modești, și oamenii cu performanțe modeste. Urâsc lipsa de modestie a oamenilor cu performanțe modeste.

8. Care credeți că sunt posibilitățile reale de îmbunătățire a nivelului actual de dezvoltare a localității?

Am sentimentul că ocaziile ni se scurg printre degete și nu fructificăm toate oportunitățile pe care ni le oferă această perioadă a realizării de investiții, în special în infrastructură, din fonduri europene. Soluțiile sunt legate de voința politică a autorităților locale dar și județene și de profesionalismul actorilor implicați în realizarea documentațiilor aferente accesării acestor fonduri. Cunoscând situația concretă, n-aș fi realist, dac-aș fi optimist.

9. Ce mai doriți să spuneți, în final, cititorilor revistei noastre și tuturor cetățenilor comunei Șirna?

Îmi doresc foarte mult ca această revistă să devină un reper pentru întreaga comunitate locală, în paginile ei putând să fie publicate articolele de calitate, ale caror subiecte să se circumscrie formatului actual al revistei, orice persoană putând deveni, în aceste condiții, colaborator al revistei. Cetățenii comunei Șirna sunt oameni care merită efortul autorităților de a încerca să le asigure, în limita competențelor lor, condiții mai bune de viață.

Reporter

FII AI COMUNEI ȘIRNA

INGINERUL POET – ION I. NICA
(În spiritul ecumenismului)

A văzut lumina
z i l e i l a
11.06.1951, ca al
patrulea copil al
familiei Nica Ion
și Constantina,
din Tăriceni.
Diferența de 16
ani între el și al
treilea copil,
Ioana, face ca
aceasta din urmă
să-i fie ca o mamă,
v e g h i n d l a
creșterea lui, la
deprinderea în ale
s c r i s u l u i și

cititului. Limitarea studiilor la patru clase primare pentru fetele din acea generație, datorată concepțiilor generației de părinți din acea vreme, o determină să sădească în el dorința de a studia cât mai mult, ducând prin el mai departe, ca o războare, împlinirea nerealizărilor ei în acest domeniu.

A absolvit Școala Generală din satul natal, Tăriceni, unde doi dascăli au avut o contribuție hotărâtoare la formarea caracterului și personalității lui: profesoara de limba română, Vasilica Popescu și profesoara de matematică, Iulia Banu.

Prima, a recunoscut în el, după primele întâlniri, înclinația lui pentru poezie și a încercat din toate puterile să-l stimuleze în această direcție. Deși a cochetat cu scrisul și a compus mai multe poezii, împlinirea a venit mai târziu, în anul 1997, când a publicat primul volum de poezie creștină, intitulat „Spre nașterea din nou”.

Următoarea treaptă a fost absolvirea Liceului I.L. Caragiale din Ploiești, iar mai apoi, ca o confirmare a aplecării către științele exacte, absolvirea Facultății de Mecanică Fină din cadrul Institutului Politehnic București.

La absolvire, obține repartiția ca inginer în județul Gorj, la Sadu, unde lucrează o perioadă scurtă de timp, fiind atras de perspectiva de a lucra în învățământ, așa că se transferă la un liceu în Târgu Jiu.

Aici o cunoaște pe viitoarea soție, Manu Elisabeta, profesoara de istorie și

filozofie. Se căsătorește în 1979 și au împreună patru copii: Ana-Maria, Irina, Floria și Mihail-Ioan.

În 1982 se mută în București și se angajează ca inginer specialist la Turbomecanica București, unde are contribuții importante, prin multe inovații, la fabricarea motoarelor de avion. În această perioadă are mai multe colaborări cu specialiști de la Uzinele Rolls Royce. Sincopile economice de după 1989, soldate cu reduceri masive de personal, aduc în viața lui o perioadă grea și sădesc în mintea lui tot mai puternic gândul de a emigra într-o țară în care valoarea să fie recunoscută și apreciată. Caracterul tot mai egoist al oamenilor și nerecunoașterea valorii îl determină să se apropie mai mult de Dumnezeu și să urmeze timp de patru ani și cursurile Institutului Teologic Penticostal din București, condus de Prof. dr. Ioan Ceuta. Visul de a emigra se împlinește în decembrie 2001, când obține viza pentru Canada, împreună cu toată familia. Se stabilește în Oshawa, la 60 de km de Toronto, și în scurt timp, după o muncă susținută, dublată de tenacitate și cunoștințe de specialitate solide, i se recunosc studiile și este angajat la o firmă care se ocupă efectiv cu proiectarea liniilor automate pentru roll-forming (profile din tablă).

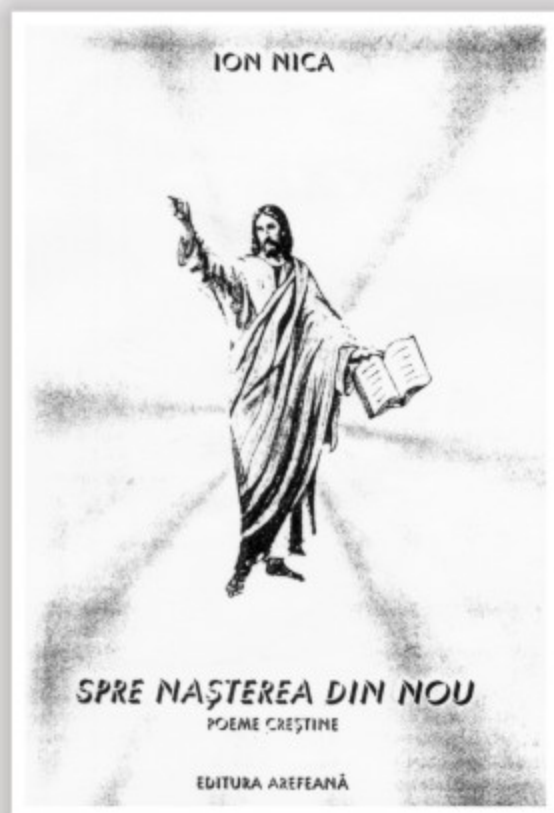
Soția, deși pensionară la plecarea din țară, a muncit din greu să învețe în primul rând limba, să dea examene peste examene, iar dorința ei este să obțină un contract de muncă în învățământ. Toți cei patru copii au moștenit înclinația pentru studiu, astfel că Ana Maria a absolvit Academia de Studii Economice, București, secția Relații Internaționale, promoția 2001, Irina absolvice trei ani la Facultatea de Medicină din București și a continuat în Toronto, Floria a absolvit Conservatorul din Toronto, Secția Chitară-Pian și este masterand în anul II la Berlin, iar Mihail-Ioan este student în anul IV la Institutul Politehnic din Toronto.

Ion Nica a venit în țară de trei ori, la intervale de doi ani. Anul trecut (2007), prin nepotul său Ionete Iulian (fiul surorii care i-a pus condeii în mână) a inițiat o colaborare cu D-na Venera Manea, directoarea Școlii cu Clasele I-VIII Tăriceni, a trimis în țară suma necesară achiziționării unui număr de 14 calculatoare Pentium III, cu care a fost dotat un laborator de informatică. Deși e o contribuție mică, gândul lui este să atragă și alți oameni din partea locului în aceste proiecte de susținere a școlii românești de la sate, îndeosebi din comuna natală, Șirna.

Ing. Iulian Ionete

FII AI COMUNEI ȘIRNA

POETUL ION NICA

Timp de 43 de ani (din 1965-2008) am căutat să aflu date despre devenirea în viață, profesie și creație a fostului elev al Școlii Generale Țăriceni, Ion I. Nica, despre care sora mea, profesoara de limba și literatura română, Vasilica Dumitru – Popescu îmi spunea că are talent scriitoricesc, că va deveni un poet de talent. I-am citit caietul de poezii din anul 1966. Am descoperit, cu adevărat, aptitudinile poetice ale elevului Ion I. Nica, despre care nu am mai știut nimic până în luna august 2008.

Acum, citesc volumul de debut „Spre nașterea din nou – Poeme creștine”, Editura Arefeană, București 1997, prefăcut de poetul-filosof, Valeriu Gorunescu, care scrie:

IMPĂCAREA TEMPORALULUI CU ETERNITATEA PRIN POEZIE

Cartea de poeme tipărită acum de Ion Nica, după concepția autorului, oferă o soluție ideală de ieșire din criza generală de valori ce copleșește omul la acest sfârșit de secol și mileniu: „În apostatul meu mileniu / când proclamăm doar bunăstarea, / contemporane, auzi chemarea / să ieși din surdul Babilon...?” (Interogatoriu).

Poetul, receptiv la injustițiile, abuzurile, și luxura din jur, e cuprins de neliniște, de suferință și de revoltă.

Ca și Luther în castelul de la Wartburg,

autorul simte prezența malefică a diavolului, care stăruie să-i însuflă neîncredere și să-i distrugă puterea de luptă. Dar el nu aruncă sticla cu cerneală în fantoma satanică, precum Luther, ci îl admonestează cu tăria cuvântului de inspirație biblică: „Tu, Lucifer, al lumii mare Prinț / spiritual, tu izvodești eroarea, / de când ai înșelat primii părinți / și ai adus asupra lor pierzarea” (Confruntare inevitabilă).

Ion Nica se încumetă să caute, cu resursele culturii moderne, noi raporturi între rațiune și credință, între filosofie și teologie, lăsând să triumfe principiul creștin augustinian „Credo ut intelligam”, în care rațiunea se armonizează cu revelația. Cum spunea și Hegel, autorul înțelege să împace ideea cu inima, concepând prin inimă și Ideea de esență divină, se face prin Fiul Iisus, Logosul divin care s-a făcut trup devenind Mijlocitorul, ce ne asigură contopirea spiritului nostru cu Dumnezeu: „Cerule este-nchis, nu-i drum / prin noi înșine să ducă înspre Tatăl. / Unicul ce ni-L arată „iată-l” / e Iisus cel înviat acum” (Calea).

Despre propria sa carte, în „Cuvântul autorului”, poetul Ion Nica scrie:

Acest volum de debut îl consider expresia poetică a unei experiențe spirituale personale, cu caracter de geneză asupra personalității mele, cât și prezentarea metaforică a propriei viziuni asupra lumescului contemporan din cetatea căruiu îi aparțin temporar.

Primul aspect, asemănător cu experiența paulină care a început pe drumul Damascului și s-a sfârșit în pustiul Arabiei, poate fi definit prin celebra teză galatiană a acestui titanic părinte apostolic: «Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine» (Galateni 2:20).

Chiar dacă la început a fost fiorul liric și chemarea de a poetiza condiția umană cu pana creației, confruntarea spirituală dramatică dintre orgoliul profan și Eul Hristic va sfârși prin falimentul și înmormântarea omenescului de cugetare și simțire carnală, deschizând perspectiva artistică a omenescului născut din Spiritul și Logosul biblic. Cred că toate aceste seisme lăuntrice ale noii geneze au scos la iveală atât focul sacru al revelației ca agent modelator, cât și noul relief spiritual peste care au început să se reverse metaforele acestei cărți. Nu știu în ce măsură slova poetică din poemele intitulate **Orgoliu Profan**, respectiv **Poetul Creștin** este abilitată să sugereze acest proces de pierdere de sine, de căutare și regăsire a **eului profan în Eul Hristic, ca poet creștin**. Aici intervine aprecierea cititorului.

FII AI COMUNEI ȘIRNA

Ion Nica este poet autentic, „iluminat de fulgerele din Sinai, dar și de dragostea lui Dumnezeu”, ca și „consternat și revoltat de derapajul societății umane de la adevărul relevat de verbul EVANGHELIEI”, care îl proclamă pe Iisus Hristos „Domn al rasei umane, pentru o societate teoretică”.

Vizionarul Ion Nica scrie:

Odată iluminat de fulgerele din Sinai, dar și de dragostea lui Dumnezeu, care, din dealul Golgota, radiază de aproape două milenii întreaga scenă a lumii, nu pot decât să fiu consternat și revoltat de derapajul societății umane de la adevărul revelat de verbul EVANGHELIEI. Este vorba despre o decadență continuă a istoriei europene în plan filosofic, religios, moral, intelectual și chiar material. Așa trebuie să fie înțelese poemele intitulate DESTIN și TEOCRAȚIE, unde accentul cade pe necesitatea regenerării individuale prin credința devoțională, dar și inteligentă, în Iisus Hristos ca Domn al rasei umane, pentru o societate teocratică. Vizionarismul meu de inspirație biblică, proclamă o singură cale de supraviețuire a omului în istorie: regenerat conform

revelației biblice, și membru al unei societăți al cărei lider unic și absolut este Dumnezeu în ipostază umană. Această viziune este departe de cele în care omul este plasat într-o eternitate atemporală serafică, pur spirituală, patronată de un Dumnezeu care le face pe toate, singura atitudine a omului fiind cea de prezență absentă. Este mai curând vorba despre plasarea lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor, cu acceptul lor liber consimțit asupra condițiilor și relațiilor pe care El le impune în acest tip de societate teocratică, în care omul eliberat de natura adamică și de consecințele ei distructive, va relua o istorie cu mult mai glorioasă decât cea a oricărui umanoizi din univers, care au rămas sub autoritatea lui Dumnezeu, de la creație.

Considerând că poezia autentică este o artă inspirată, sunt convins că important nu este autorul, ci sursa de inspirație și mesajul, care, în cazul de față, precum în cazul profeției biblice, este Iisus Hristos Domnul, Cuvântul care s-a făcut trup.

În cele patru cicluri („Orgoliul profan”, „Poetul creștin”, „Destin”, „Teocrație”) volumul cuprinde 63 de poeme, de inspirație biblică, dar și marcate de geniul poetic al mentorilor săi: Eminescu, Blaga, Arghezi, Ioan Alexandru.

CONFRUNTARE
INEVITABILĂ

*Fiți tari și vegheați! Pentru că
potrivnicul vostru, diavolul, dă
târcoale ca un leu care răcnește,
și caută pe cine să înghită.
Impotriviți-vă lui tari în credință...*
1 Petru 5:8,9

Se zbate-n mine viața-n dezacord
cu-acest sfârșit de veac aproape sceptic.
Aud căderi și sfâșieri de cord
în somnul rațiunii epileptic.

N-accept acest coșmar ce-i suspendat
din nicăieri spre nicăieri, himeric,
dinspre hazard spre haos
indreptat,
cu capetele frânte-n
întuneric.

Mă zbat în acest miez
de noapte dens.
Caut febril, mă dau de
ceasul morții,
într-o răspântie în care
sens
e orice cale ce ți-o
împart sorții.

Această frământare
și refuz
nu sunt de-ajuns
ca să-mi aducă
leacul,
să mă ridic din
spiritul confuz,
care-mi orbește
și sminteste
veacul.

Și deodată, dintr-un punct feeric,
mi-apare maiestos chiar Lucifer,
dând la o parte vâlul de-ntuneric
ce-acoperă ce se petrece-n cer.

- Cine ești tu, poete efemer,
Să deconspiri prezența mea în lume,
cu ce putere sfrunți pe Lucifer
ce am deasupra mea un singur Nume?

Cu ce drept te revolți și mă contesti?
Cum de-ndrăznești să-mi sfrunți
împărăția?
Nu te întrebă cât de capabil ești
ca muritor, să îmi cunoști mânia?

Mă trec florii. Gândirea mea nu-i vis
și nici o potrivire de concepte.
Stau față-n față în real abis
cu tronul lui, suind pe negre trepte.

Mă rog în gândul meu chiar Lui Iisus,
știind că El e cel mai mare Nume,
mă-ncred în El și-apoi cu capul sus
încep să i le spun curat pe nume:

- Tu, Lucifer, al lumii mare Prinț
spiritual, tu izvodești croarea,
de când ai înșelat primii părinți
și ai adus asupra lor pierzarea.

Ai azvârlit în noi al urii morb,
vârsările de sânge fratricid -
dezlănțuite prin războiul orb,
prin violență sau prin genocid.

De când m-a zămislit măiastra vieții
ca pe divinul, binecuvântatul plod,
mi-ai și săpat într-un canal pereții,
ca la grămadă să m-azvârliți în glod.

Dac-am scăpat din cinicul masacru,
prin care spulberi tot ce e mai sfânt,
m-ai obligat apoi să mă consacru
puterii tale mari de pe pământ.

Tu ai știut că pot să-ți devin slugă -
dacă la albul minții ai acces,
dacă-mi trimiți pe cel care îndrugă
minciuni împodobite în cres.

Și mi-ai trimis pe toți mai marii zilei,
Pecetluiți, vânduți să-ți fie robi,
ce-aruncă cu stigmatele nemilei
atât în genii, cât și în neghiobi.

Chiar dacă i-ai schimbat de azi pe
măine -
elite cu lichele sau tembeli,
puterea, vanitatea, a lor pâine
sunt prețul de a-ți fi fideli.

Te-ai folosit de erezii atee
ca să marchezi întreaga mea gândire,
să piară-n mine ori care scânteie
de conștiință și dumnezeire.

Ai ridicat filosofii rebele,
ilustre genii ce gândit-au fals,
m-ai tulburat în patimile mele
sau mi-ai zâmbit șiret în ritm de vals.

Sub sceptrul dictaturii m-ai strivit
cu cizma propagandei și-a cenzurii,
iar azi mă-ndemni să fiu un
răzvrătit,
să sfrunt cerința Legii și-a
măsurii.

Ce monstruos e-al tău sistem
perfid!
Un Babel permanent cu

FII AI COMUNEI ȘIRNA

faște gratii,
unde n-ai șansă să rămâi lucid
decât dacă te dai după pramatii.

În oricare sistem politic ești,
nu scapi din ochi ce facem cu Scriptura
și vrei s-o negi. Iar dacă o atesti,
nu vrei să-ți deslușim în ea figura.

Nu vrei să știm cine este Iisus
și să ratăm oferta mântuirii
pe care Însuși Tatăl cel de sus
ne-o dă ca pe-o ofrandă a iubirii.

De-aceea astă carte, pe părinții
și pe-orice om din muritor ogeac,
i-a luminat fie pe-altarul minții,
fie prin ruguri ce-nălțași în veac.

Ai făcut totul, ce mai puteai face
ca să mă prinzi întreg în ghiara ta,
manipulat de mâna ta rapace
să-ți fac voința cu voința mea!

De-odată tac. Discursul cade-n punct.
Mi se-nterupe și distruge gândul,
pe care-l simt ca pe-un inert defunct,
în vid mental o forță aruncându-l.

E-o forță ce mă soarbe-adânc în gol,
ca un gâtlej cu hohotul sarcastic:
- Tot ce spui tu e-o artă, un simbol,
O joacă de cuvinte în stil clasic.

Sudoarea morții iarăși mă pătrunde.
Mă prăbușesc și gem avan în plânsu-mi,
când înțeleg că Lucifer se-ascunde
în confruntarea chiar cu mine însumi.

Și-mi este clar precum lumina zilei
că, fără de Scripturi și de Hristos,
sunt victimă ușoară a nemilei
unui Lucifer crud și maiestos.

LA MASA TĂCERII

lui Blaga

La masa tăcerii părinții-mi cuminec,
de față cu îngerii și-ai lumii mari sfinți
și simt cum cu unii profund mă-nduminec,
cu alții sărutul mi-l vând pe arginți.

Te văd, fiu al omului, cum rupi din genune
Mioare pe flaut, ducându-le-n cer.
La masa tăcerii, rob de minune,
Ești mut ca o lebădă, Blaga, stingher.

Transpare pe frunțile sfinților zelul,
Potirele stau să se verse-n văzduh,
pecețile Cărții-au fost rupte de Mielul,
în numele Tatălui și-al Sfântului Duh.

Nimic nu mai zace sub vâl de
miracol,

corolele lumii se fac țintirim.
Nimic nu mai este sub semn
de oracol,

căci totu-i de față, măreț și sublim.

Chiar Marele tău Anonim e de față,
din Sine ne umple cu vie revărsări,
spre Sine ne poartă din viață spre viață,
din marea trecere ce s-a scurs peste zări.

Părintele meu răstignit pe o liră,
căzut sub serafic fior de poet,
tu nu te-ai desprins din corolele lumii,
tu însuși să domini vicleanul sonet,

zăpada făpturii s-o arzi în simțire
și demonul artei să-l jungții în rai.
Credința că ești mai presus chiar de fire
Tu nu te-ai luptat ca în cuget s-o ai.

Și totuși la masa tăcerii e nunță,
se bea, se mănâncă al Paștelui Miel.
Prin cosmos arhangheli și oameni se-avântă
s-oprească al prințului crâncen măcel.

INTERIOR POETIC

Adulmec al gândirii tale umblet.
Simt pierderea-ți de sine-n univers
și neputința ce-ți destramă-n suflet
întoarcerea pe-același drum, invers,

spre simplele obârșii ale minții,
unde, în sărăcia cea de duh,
cuminecai pe Dumnezeu cu sfinții,
ce-acuma sunt la Dânsul în văzduh.

Cu-ademeniri viclene-Nșelătorul
șoptitu-ți-a cu vocea lui de șarpe:
să fii al lumii tale creatorul
din luciferice, străine harpe.

Acest îndemn de-a fi ca Dumnezeu,
rostind cuvântul să crezi o lume,
te-a-mpins ca să trăiești din eu în eu,
pierzându-te în schimb de al tău nume.

Astfel că-n umbra celorlalte euri
pe care le-ai hrănit trudind idei,
tu ai rămas cu întrebări, de ce-uri
și doar răspunsuri sceptice să bei.

Și, amăgit de-o viață-ntreagă, aproape
trăind în volum după volum,
când ea-n amurg e gata să se crape,
ți-e teamă să trăiești numai postum.

Și-ai vrea ca viața să mai aive-o treaptă,
să nu mai fii în moarte-al nimănu,
să fii convins că Dumnezeu te-așteaptă,
ființa ta s-o umple cu a Lui.

De peste mări și țări, din Canada,
inginerul poet, Ion I. Nica, trăiește
puternic sentimentul dragostei
pentru părinți pe care îi așază între
sfinți („Regină Tânără” – mamei cu
ocazia zilei de 8 martie 1996).

REGINĂ TÂNĂRĂ

Mamei, cu ocazia
Zilei de 8 Martie, 1996

Regină tânără ești, mamă,
încoronată între sfinți
deși porți semnul bătrâneții
la fel ca și ceilalți părinți.

Dar tu cu mult mai mult ca dânsii,
în gândul viu și-n sentiment,
sădita-i sfânta părtășie
cu Domnul cel atotprezent.

Deși nu știi prea multă carte –
decât vreo câțiva psalmi întregi,
tu ai schimb eterna viață,
ce-ți dă lumina să-nțelegi

ce n-a putut să înțeleagă
sublimul omenirii geniu,
pus cap la cap din lumea-ntreagă
și adunat într-un compendiu:

că Însuși Domnul sfânt al slavei,
ce a creat și întreține
imensul univers, trăiește
și este viu pe veci în tine.

Cu toată bruma cea de carte –
ce-am adunat-o-n stropul minții,
mă plec întâi nu că mi-ești mamă,
ci fiindcă ești în rând cu sfinții,

cu cei ce-n viața lor terestră
trăit-au chiar cu Dumnezeu,
călăuziți de-a Lui prezență
să se abată de la rău.

Mă plec apoi și-ți sărut mâna,
în cel mai simplu gest uman,
și-ți mulțumesc de-a mea viață
ce mi-ai păzit-o an de an!

Îți mulțumesc pentru bucate,
pentru atenții și veghieri
și fericirile trăite
sub ale tale mângâieri!

De-aceea, mamă, drept
răsplată
Ce pe deplin ți se cuvine,
Te rog primește
mărtisorul
Acesta întocmit de
mine.

Despre această
carte cu feres-
tre de lumini,
fără obloane de
întuneric voi
mai scrie.

Prof. Ion
Dumitru

CREȘTEREA COPILULUI ■ SFATUL MEDICULUI

ANNE BACUS

CREȘTEREA COPILULUI
1000 de sfaturi practice

Idei simple care vă fac viața mai ușoară

Teora

Internet: www.teora.ro

DOCTORUL

409. Unii *medici generaliști* sau unii pediatri știu să se compoarte cu copiii mai bine decât alții. Ei știu să le vorbească, să le câștige încrederea. Alții provoacă teamă copiilor, alții îi fac să râdă. Nu ezitați să schimbați medicul, dacă nu sunteți mulțumiți de cel la care duceți copilul de obicei.

RINOFARINGITELE

385. Pentru a ameliora *problemele legate de bronhii*, de tuse sau de rinită, procedați în modul următor. Fierbeți frunze de eucalipt într-o cantitate bună de apă și lăsați vaporii să se răspândească în toate camerele casei. Atât parfumul cât și umiditatea îl vor ușura pe micuțul dumneavoastră bolnav.

386. În cazul în care *congestia nazală* este serioasă, puteți ameliora starea copilului lăsându-l să se joace în apă caldă, după ce ați umplut baia cu vaporii de apă. Aceasta va ușura trecerea aerului prin sistemul său respirator și va produce, în același timp, oboseala propice somnului.

387. Este deranjant să ai nasul înfundat când dormi. Înălțați salteluța copilului dumneavoastră la nivelul capului, folosind o cuvertură împăturită, introdusă sub saltea, spre exemplu. Aceasta îl va ajuta să respire mai bine în somn.

388. O soluție caldă de apă sărată (sau de ser fiziologic) introdusă în nas cu ajutorul unei seringi ajută la *înlăturarea mucozităților*.

„BUBIȚELE”

395. Nu reacționați într-un mod exagerat la cea mai mică bubă. Fără să o ignorați totuși, arătați-i copilului simpatie, dați-i un pupic, spuneți o formulă magică și încheiați spectacolul!

396. Nu-l lăsați pe copil să creadă că trebuie să-l doară în vreun loc pentru a vă atrage atenția și simpatia. Din contră, felicitați-l pentru starea de sănătate: „Nu ai mai răcit de trei luni, ești într-adevăr solid, este formidabil, sunt mândră de tine”.

397. Întotdeauna un copil se va consola mai repede după ce s-a rănit, dacă-i aplicați un pansament decorat cu Mickey-Mouse.

398. Nu toate zgârieturile necesită un pansament. Unele chiar se vor usca mai repede în aer liber, dar pansamentul are uneori un rol psihologic deloc neglijabil....

399. Desprinderea pansamentului se va face fără dureri dacă începeți prin a-l unge cu vaselină, fie pe deasupra, dacă este vorba de un pansament performant, fie acolo unde este el fixat. Așteptați un minut: vaselina va dizolva lipiciul.

400. Altă soluție (și pentru un pansament neperformant): scoateți-l în apă caldă, la baie.

401. Există *pete de sânge* pe haine sau pe fața de pernă? Începeți prin a clăti materialul cât mai curând posibil cu apă rece, (nici într-un caz cu apă caldă care fixează pata). Dacă rămâne o urmă, ea va dispărea cu apă oxigenată sau cu apă sărată.

402. Ca să-l ajutați pe un nou-născut să-i treacă *sughitul*, dați-i să bea o linguriță sau două de sifon.

403. Pentru *sughitul* unui copil mai mare: faceți-l să înghită dintr-o dată o linguriță de zahăr pudră sau pastă de alune.

404. Transformați o mănușă de baie în cap de urs: tăiați grosolan forma capului și urechile, coaseți din nou după acest desen, coaseți nasturi în loc de ochi și o limbă mică, roșie. Acesta va fi un sac pentru gheață foarte amuzant și practic, ce poate fi folosit în caz de *hematom* sau de sângere a nasului. Copilul, amuzat de urs, va uita să mai plângă!

405. Păstrați în congelator punguțele de muștar sau de ketchup porționate care se dau în unele restaurante: sunt mult mai amuzante decât pungile cu gheață obișnuită; se aplică pe o *umflătură*, o *contuzie* sau o nară care sângerează, fără a mai fi necesare alte pregătiri.

406. Copilul dumneavoastră *s-a lovit la buză* sau în interiorul obrazului: dați-i să sugă apă înghețată pe un băț.

"REȚETE"

TRATAMENTUL MIRACULOS

Dacă trebuie urgent
Să urmezi un tratament
Ca să te înviezi,
Să poți bine să lucrezi,
Să citești, să calculezi
Și să te mai recreezi:
Un sirop, bunica știe,
Cu miere și cu lămâie,

O plimbare prin grădină
Sau la râu cu apă lină,
La pădure, la fântâni,
De n-ai fost de săptămâni,
Și un joc inteligent
Sunt
Cel mai bun medicament
Fiindcă

Uimitor vindecătoare,
Sigur necostisitoare,
Ține minte-o-nvățătură:
Este doctora NATURĂ -
Dar și tu, copil cum ești,
Trebuie s-o ocrotești!

I.D.S.

PĂRINȚI, ASCULTAȚI SFATURILE... COPIILOR VOȘTRI!

10 „Porunci”...

... pentru un părinte de nota 10

I.

Sunt copil încă. Datorită vouă sunt pe lume. Nu mă părăsiți, căci nu am alți părinți!

II.

Nu mă muștra degeaba. Cu cât mă cerți mai mult, cu atât mai puțin valorează cuvântul tău!

III.

Adu-ți aminte să sfințești timp și pentru mine, căci așa cum îți împarți timpul, așa îți împarți și inima, și în măsura în care mă iubești, în așa măsură voi deveni om!

IV.

Cinstește pe fiul tău și pe fiica ta, ca și ei să învețe să cinstească viața lor și a altora!

V.

Nu-mi ucide sentimentele, gândurile și încercările crezându-le ne semnificative, neluându-le în considerare sau glumind pe seama lor, pentru că lucrurile mele mici sunt mari pentru mine, și tu nu le poți micșora!

VI.

Să nu comiți adulter, de asta eu voi suferi cel mai mult!

VII.

Nu-mi fura viața prin a mă încălca cu speranțe neimplinite, cu visurile și obiceiurile tale, pentru că îmi ajunge să port povara propriilor greșeli!

VIII.

Să nu-mi mărturisești strâmb despre realitate forțându-mă să-ți accept opinia, căci eu pot crede ceea ce tu nu crezi și pot spera ceea ce tu nu speri. Observ repede că nu ești atotștiutor și valoarea ta nu va scădea lăsându-mă să aleg între posibilități!

IX.

Să nu poftesti lucruri nevaloroase pentru că simt influența dorințelor tale!

X.

Să nu-mi dai tot ce doresc, pentru că îngăduința ta, de multe ori, este din cauza nepăsării, dărnicia ta este rezultatul conștiinței tale rele, nerăbdarea ta este neputință izvorâtă din convingerile tale dărâmate, plasticitatea ta este lipsa opiniei iar elasticitatea ta răsare din lipsa principiilor și din comoditate!

COPILUL TĂU

DECALOGUL a fost oferit părinților de copiii lor prin grija bibliotecarei Iuliana-Camelia Pirvu, cu prilejul finalizării următoarelor proiecte culturale, desfășurate în perioada anului școlar 2007-2008:

■ **"Dacă citești, câștigi!"**, ediția I, proiect-concurs organizat de Biblioteca Comunală Șirna cu elevii claselor I-IV de la școlile din localitate și încheiat pe 13 iunie 2008, la serbarea de sfârșit de an școlar de la Școala cu Clasele I-IV Șirna. Cu această ocazie, numeroși elevi (de la această școală și de la cea din Varnița) au câștigat și premii... materiale, grație profesorului Nicolae Boaru, directorul Bibliotecii Județene "Nicolae Iorga" Ploiești, conf. univ. dr. Gavriil Preda, șeful Catedrei de Științe Socio-umane și Juridice din cadrul Facultății de Litere și Științe a UPG Ploiești și bibliotecarei Iuliana-Camelia Pirvu.

■ **"Să citim pentru mileniul III"**, organizat în parteneriat cu Școala cu Clasele I-VIII Varnița și încheiat pe data de 1 Iunie, de ziua copilului.

AVIAȚIE SPORTIVĂ LA TĂRICENI

GEORGE CRAIOVEANU

- PIONIER AL AVIAȚIEI SPORTIVE DIN ȘIRNA-TĂRICENI -

George Craioveanu, un altruist, un artist, un împătimit care și-a dedicat viața întreagă aeromodelismului, planorismului, deltaplanismului, motodeltaplanismului și parapantismului. Îl regăsim oriunde în pionieratul aeromodelismului și al deltaplanismului de masă din România, iar în ultimii doi ani a devenit o prezență constantă a localității Tăriceni din comuna Șirna.

Zborul... Este visul fiecăruia dintre noi... Pentru unii el a prins deja contur, pentru alții e atât de aproape... Asociația Piloților și Proprietarilor de Aeronave Ultraușoare Motorizate din România vine în întâmpinarea tuturor, iar inima activităților ce se desfășoară la Șirna-Tăriceni bate în pieptul celui mai în vârstă pilot al țării, George Craioveanu.

George Craioveanu s-a născut în anul 1934 și activează în domeniul aviației sportive românești din 1953. S-a remarcat atât ca un promotor al aviației sportive, cât și ca pilot și constructor de încercare în domeniul aeronavelor ultraușoare, fiind pionierul zborului cu motodeltaplan în România.

În prezent, George Craioveanu este pilot de încercare și instructor al Institutului Național de Cercetări Aerospațiale București, fiind cel mai în vârstă pilot de aeronave ultraușoare din România. Este președintele Asociației Piloților și Proprietarilor de Aeronave Ultraușoare Mototrizate, asociație ce-și desfășoară activitatea pe aerodromul din localitatea Șirna.

George Craioveanu a început școala de pilotaj planor la vârsta de 18 ani. Ulterior avea să câștige mai multe Campionate Naționale de Aeromodele, luând premii în străinătate și stabilind recorduri naționale.

Cu deltaplanorismul a luat contact la 46 de ani, în 1980. Pe atunci aparatele se construiau de fiecare după posibilități, în general după fotografiile publicate prin revistele străine. A învățat să zboare singur cu deltaplanul la Călugăreni. Primul motodeltaplan pe care l-a construit avea un motor de Trabant și o elice din lemn.

Activitatea de pilot profesionist și-a început-o ca instructor de planor și antrenor emerit (1969) în cadrul Aeroclubului României în 1953, după care a activat în cadrul mai multor instituții de cercetare în domeniul aviației.

Numele domnului Craioveanu George Nicolae se leagă de o serie de performanțe de zbor unice la nivel european la timpul respectiv printre care amintim:

- Raliul aerian București-Chișinău, în decembrie 1991, cu motodeltaplanul de construcție proprie Patriot II, raid aerian efectuat la o înălțime de 500 metri la o temperatură de -7 grade C;

- Circuitul aerian al României cu motodeltaplanul Patriot,

construcție proprie, pe un parcurs de 3600 Km, cu survolarea a 78 de orașe și executarea a 53 de aterizări în teren necunoscut;

- Lansarea din motodeltaplan și elaborarea primei metodologii de lansare a parașutiștilor din aeronave ultraușoare pendulare.

Ca proiectant și constructor, dl. Craioveanu a realizat două tipuri de deltaplane (Baby și Danubiu), cinci motodeltaplane, un sistem de remoraj al deltaplanului de către motodeltaplan și un mosor pentru remorcarea deltaplanului (1987) la o înălțime de 300 metri. Toate aceste aparate au fost certificate și înmatriculate de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română și înscrise în Registrul Aeronautic al Aeroclubului României. Are nenumărate medalii și distincții printre care și Meritul Sportiv - clasa aeronautică, acordat prin Decret al Președintelui României, în anul 2004.

Pt. Boxuri:

Box 1:

„Fiecare om trebuie să aibă o pasiune, nu poți să stai în fiecare zi la serviciu doar ca să aștepți leafă”, spune George Craioveanu.

Box 2: „Lumea pasionaților aerului este ceva deosebit. Acolo sus te întâlnești cu o altă Românie. La 200 m vezi una, la 400 alta și vă pot spune cu siguranță că arată mai bine decât de aici, de jos, e mai multă disciplină”.

Alex Pușcașu

AEROFOX Șirna - Tăriceni.
19.X.2008
Pilotul comandor, Laszlo Kiss,
la bordul aparatului său de zbor.

AVIAȚIE SPORTIVĂ LA TĂRICENI

„AEROFOX ȘIRNA - TĂRICENI”

Cea mai recentă firmă de agrement în comuna Șirna o constituie aviația sportivă, „Aerofox Șirna - Tăriceni”, situată la ieșirea din Tăriceni către Poienarii-Burchi, pe o parte din terenul fostului aeroport, de la Islaz, care era funcțional în anii celui de al II-lea război mondial, folosit de aviația română și germană.

Terenul a fost concesionat de către Primăria Șirna „Asociației Pilotilor și Proprietarilor de Aeronave Ultraușoare Motorizate din România”, al cărei președinte este pilotul instructor George Craioveanu. Unul din reprezentanții „Asociației” este avocatul pilot comandor Laszlo Kiss, proprietar de avioane ultraușoare motorizate, cu care desfășoară zboruri de agrement la Tăriceni, cu pasionați ai aerului din diferite localități din țară.

Pilotul comandor, avocatul Laszlo Kiss (Laci), alimentând propriul avion ultraușor înainte de un zbor de agrement cu un pasionat de zbor din Călărași.

5.X.2008

*Tăriceni. 19.X.2008
Pilotul Cezar Mihalache
și motodeltapanul său*

DIVERTISMENT

FABULĂ DE RÂS A PLÂNS ÎNTR-O FAMILIE... DE NEAM MARE

VIȚELUL ȘI BOUL...

Parodie după „*Boul și vițelul*” de Grigore Alexandrescu

Era primăvară în șes, cu grădini înflorite,
Cu oameni la lucru și izlazuri pline de vite,
Sub zăpezi, în zări, munții păreau brăie albe de lână,
Soarele urca pe cer licărind a fântână.
... Într-o marți, Vițelul s-a dus la tatăl său, Bou,
Să-l angajeze imediat într-un post nou,
Ce e dator și nu mai are bani de mâncare,
Sătul e să fie tratat ca orișicare
Și că nu vrea o altă favoare mai mare
Decât leafă-bună să scape de-ndatorare,
Că n-ar vrea să plece la cerșit peste hotare.

La care rugă, tatăl, care trăsese mult la jug,
La care cu fân, la lemne de foc și la plug,
Văzându-se somat, astfel i-a replicat:

„Dragul meu fiu, la mine cu acte
Nu te angajezi în „Societate”,
Așa că trage în continuare la negru
Și rămâi fiu de vită, integru,
Mulțumit cu ce îți pot da

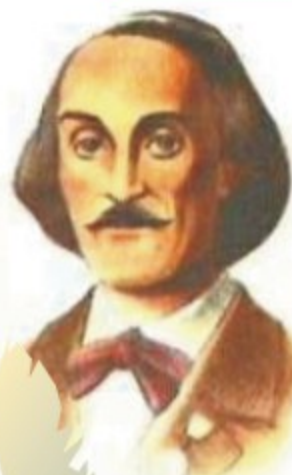
Să ai, zi de zi, ce rumega.
Altfel, nu te recunosc de fiu,
Cât oi mai fi viu.
Nu vezi, în ogradă, la poartă,
Câți viței și vițele așteaptă?”

... Simțindu-se rău tratat de vitregul său tată,
Supărat, Vițelul dădu cu privirea spre poartă
Și zise ca un neînțeles și vitregit de soartă:

„Atunci, mă duc la mama Joiana,
Să-și facă ea, cu mine, pomana!”

S-o fi dus, nu s-o fi dus,
Eu atâta știu, atâta v-am spus;
Și mă întreb așa, cu un oarecare rost,
Tatăl natural l-ar fi angajat într-un mai bănos post?
... Ar mai fi o speranță de-nduioșare și dare,
Să-ncerce la unchiul său ajuns într-un post mult mai mare!

I.D.S.

BOUL ȘI VIȚELUL

de Grigore Alexandrescu

*Un bou ca toți boii, puțin la simțire,
În zilele noastre de soartă-ajutat,
Și decât toți frații mai cu osebite,
Dobândi-n cireadă un post însemnat.*

*- Un bou în post mare? - Drept, cam ciudat vine,
Dar asta se-ntâmplă în oricare loc:
Decât multă minte, știu că e mai bine
Să ai totdeauna un dram de noroc.*

*Așa de-a vieții veselă schimbare,
Cum și de mândrie boul stăpânit,
Se credea că este decât toți mai mare,
Că cu dânsul nimeni nu e potrivit.*

*Vițelul atuncea plin de bucurie,
Auzind că unchiul s-a făcut boier,
Că are clăi sumă și livezi o mie:
"Mă duc, zise-ndată, nițel fân să-i cer."*

*Făr-a pierde vreme, vițelul pornește,
Ajunge la unchiu, cearcă a intra;
Dar pe loc o slugă vine și-l oprește:
"Acum doarme, zice, nu-l pot supăra."*

*- "Acum doarme? ce fel! pentru-ntăia dată
După prânz să doarmă! Obiceiul lui
Era să nu șază ziua niciodată;
Äst somn nu prea-mi place, și o să i-o spu."*

*- Ba să-ți cauți treaba, că mănânci trânteaală;
S-a schimbat boierul, nu e cum îl știi;
Trebuie-nainte-i să mergi cu șfială,
Priimit în casă dacă vrei să fii."*

*La o mojiție atâta de mare
Vițelul răspunde că va aștepta;
Dar unchiu se scoală, pleacă la plimbare,
Pe lângă el trece, făr-a se uita.*

*Cu mahnire toate băiatul le vede,
Însă socotește că unchiu-a orbit:
Căci făr-ndoială nu putea crede
Ca buna sa rudă să-l fi ocolit.*

*A doua zi iarăși prea de dimineață,
Să-i găsească vreme, la dânsul veni:
O slugă, ce-afară îl vedea că-ngheață,
Ca să-i facă bine, de el pomeni.*

*"Boierule, zise, așteaptă afară
Ruda dumitale, al doamnei vaci fiu."
- "Cine? a mea rudă? mergi de-l dă pe scară.
N-am astfel de rude, și nici voi să-l știu."*

ARTICOL REPRODUS DIN „INFORMATIA PRAHOVEI”, NR. 3465, MARȚI, 1 IULIE 2008

REVISTA „FÂNTÂNA DIN ȘIRNA”, O APARIȚIE SINGULARĂ ÎN CULTURA PRAHOVEANĂ

Profesorul Ion Dumitru, fostul nostru coleg, profesor metodic timp de 11 ani la Casa Corpului Didactic Prahova, ne-a oferit recent revista „Fântâna din Șirna”, nr. 6.

Revista este structurată în șapte module: Literatură, Istorie, Artă, Științe, Religie, Învățământ, Management.

Pe copertă este reprodus Monumentul Eroilor din Șirna înalțat, din inițiativa preotului paroh Dumitru Moldoveanu, prin contribuția enoriașilor și cu sprijinul financiar al primăriei Comunei Șirna.

Un eveniment cultural-științific de excepție a fost lansarea cărții „Comunitatea sătească de la Șirna, Județul Prahova (secolele II – X D.H.), în lumina izvoarelor arheologice”, apărută sub egida Institutului de Arheologie „Vasile Pârvan” al Academiei Române.

Autorii, Ștefan Olteanu, Nina Grigore, Victor Nicolae ne prezintă, pe parcursul a 296 de pagini, rezultatele activității de cercetare de-a lungul a două decenii, rezultate care au constat în importante descoperiri arheologice din perioada de formare a poporului român. Cartea constituie o veritabilă monografie arheologică a comunei Șirna.

Scriitorii din Comuna Șirna sunt reprezentați de prof. Ion Dumitru, Valentin Popescu, George Militaru și Ștefan M. Savu.

Într-un medalion emoționant este evocat pictorul autodidact Aristide Nicolescu (Tică) din Brătești, care s-a afirmat în domeniul iconografiei. Foarte importantă a fost participarea pictorului la restaurarea picturii, după cutremurul din 1940, la Catedrala Sfântului Ioan din Ploiești.

Sunt prezentate absolventele de

învățământ universitar, promoția 2007, din comuna Șirna: Iuliana-Camelia Pirvu, Florina-Georgiana Ise, Andreea Alexandra Malca, Mariana Dragu, Andreea Marilena Anton, Maria Ionete.

La capitolul grafică, remarcăm ciclul lui Călin Mihai Dumitru, intitulat „Miraje” care emană multă evelație, putând fi considerat „o operă deschisă”.

Învățătoarea Elena Ioniță și profesorul Gh. Militaru pledează pentru revenirea la lectură.

Medicul primar, Diana Rădulescu, se referă la simptomatologia hipertensiunii arteriale și tratamentul medicamentos adecvat.

„Fântâna din Șirna” se dovedește a fi o revistă densă, cuprinzând 18 pagini, format A4, de o meritorie factură spirituală și o excelentă ținută grafică, o apariție singulară în peisajul cultural prahovean.

La ridicarea nivelului valoric alacestei reviste credem că a contribuit întreaga redacție alcătuită din intelectuali ai comunei, redacție în fruntea căruia se află prof. Ion Dumitru, care a publicat, printre altele, cărți de mare anvergură consacrate învățământului prahovean.

La venerabila sa vârstă de 73 de ani, ne raliem și noi gândurilor exprimate de prof. Marian Chirulescu: „Profesorul Ion Dumitru rămâne și astăzi o minte trează, creatoare, de o mare probitate științifică și literar-creativă care, suntem convinși, ne mai rezervă multe

surprize plăcute și interesante. Fie ca sănătatea și puterea sa de muncă să ducă la îndeplinirea proiectelor pe care și le-a propus!”.

Prof. Cristina Petre,
director Casa
Corpului Didactic
Prahova

FÂNTÂNA DIN ȘIRNA

Literatură • Istorie • Artă • Științe • Religie • Învățământ • Management

FONDATĂ ÎN 21 MAI 2005 ANUL III NR. 6 IULIE - DECEMBRIE 2007 APARE BIANUAL

"Revelația a petrelor ce se dăruiește asupra celor ce l-au călărit viața."
"Și în vânta amănunțit sunt fante care distrug și facuri care purifică."
Nicolae Iorga

DIN CUPRINS:

- A apărut Monografia arheologică a comunei Șirna
- Momento Eminescu (II)
- Pictorul autodidact Aristide Nicolescu în învățământ - educație
- Inteleonier comuna Șirna
- Statul specialitatului
- Divertisment: Fatale de riu a pîlîs...

MONUMENTUL EROILOR DIN SATUL ȘIRNA

IN MEMORIAM

S-a înălțat acest MONUMENT în anul octombrie 2007, prin contribuția asociației parohiale și spiritului donator al PRIMĂRIEI COMUNEI ȘIRNA.

Ștefan de război s-a dăruiește în ziua de 9 XI 2007.

Se credea să fie cinstiți, prin stăruie amănunțită, sălăși față a prezentei paroh, Dumitru Moldoveanu, inițiator, a Primăriei Comunei Șirna și a Căminului Local Șirna.

IMN EROILOR!

Ați căzut în dăruie
În muni, dealuri, văi, câmpuri,
La Oluc, pe Prus, pe Mare
Și în sacrele locuri.

Pentru-a noastră amintire
Cera-1 răzbi de lăbur,
Pe Pământ învins fierbinte
Cădute ast în morți.

Cum e înălțat învins
Vă purtăm de-a parul dăru
Și-aștepțăm fieri din grăbit
În corone de lăbur.

Fii stăruie noi, brevi eroi,
Pînă moarte birău
Pentru țară, seam, creștin.
VESNICIA RECUNȘTINĂ!

ION DUMITRU

"Dulce et decorum est pro patria mori". (HORATIUS)
"Jertfele oamenilor sunt florile ce se aruncă în calea dreptății". (AL. VLAHUȚĂ)

O bijuterie de artă populară este casa din Hăbud, construită în stil tradițional românesc de Grigore Martin, în 1926.

Juristul Vasile Mihai, secretarul primăriei comunei Șirna, ne propune un eseu despre caracter, cu exemplificări din operele marilor moralști. Cităm o cugetare a lui Nicolae Iorga: „Bun cu adevărat este numai acela care nu lasă a se săvârși răul împrejurului lui”.

LA MULȚI ANI, 2009!

PLUGUȘORUL COPIILOR

– Aho! Aho! Școlari mai mici,
Dar cu inimi de voinici,
Unde ați pornit cu toții,
Către ce vă-ndreaptă sorții?

Unde mânați, dară, hăi,
Sufletele zurgălăi?
Unde ați plecat vioi
Cu urările cât voi?

– Aho! Aho! Nu suntem mari,
Nu suntem tocmai plugari,
Și-am venit să colindăm,
Celor dragi să le urăm.

Punem urarea-n fereastră
Ca pe-o inimă albastră,
Celor mari din școala noastră,
Și, părinți, chiar Dumneavoastră.

Pornim plugul și așa
Pe cei dragi i-om colinda.
Lumina lângă lumină
S-asculte urarea lină.

Iată „plugul fără boi”!...
Ăsta-i plugul tras de noi...
Nu cu el se trage oare,
Prima brazdă roditoare?

Iată plugul fermecat
De-acea zână bună dat:
A-nțelepciunii crăiasă,
Ce încă-i Cenușăreasă.

Dar adânc noi vom ara,
Și sub brazd-om semăna,
Trudă multă, zi de zi,
Ce an de an va rodi.

Căci ce-acum vom semăna
Peste ani vom aduna,
Roadele în noi s-or coace,
Ca s-avem ce vă întoarce.

Chiar și bunii, și părinții,
Să vadă cu ochii minții,
Cum ales-au loc curat
De arat și semănat!

Unii chiar au fost pe-aici
Când erau și ei mai mici.
Și fiindc-au avut noroc
Au ales același loc.

Suntem încă mici la stat,
Dar ni-i cugetul curat.
Și-avem încă de arat
Ca să creștem mari la sfat.

Plugul îl vom ascuți,
Mintea ne-o vom oțeli,
Pentru că vrem să răsară
Iar lumină-n astă țară.

Pe voi să vă-nseninăm,
Plaiul să îl luminăm.
Și apoi vor răsări,
Flori cu sutele de mii.

Și cu cât va-nflori plaiul,
Tot așa va fi cu traiul.
Doar cu multe flori în țară,
Se va face primăvară.

Vă dorim s-aveți voință,
Pe măsură, și putință,
Căci în anul ce se naște,
Cine știe ce ne-o paște...

Curajul cu voi să fie,
S-aveți loc de omenie.
Vă urăm de pace-n casă,
Vă urăm de bani pe masă.

Iar pentru învățământ,
Să n-avem buget mărunț!
Sămânță să cumpărăm,
Ca s-avem să semănăm.

Și Doamnei învățătoare,
Ce putem să-i dorim oare?
Să rămân-așa cum este

Tot cu suflet de poveste...

Noi urăm de sănătate,
Și apoi de bunățate.
Vă urăm de-nțelepciune,
Vă urăm de gânduri bune.

Azi în prag de sărbătoare,
Urăm Doamnei Directoare
Să aibă mult spor în muncă,
Tot bine să ne conducă.

De deciziile-i drepte,
Nu ne-om bucura noi oare?...
Azi cu doamna învățătoare
Să-i urăm de sănătate.

Pentru-ai noștri dragi părinți
Ne dorim să fim cuminiți.
Să creștem frumoși și drepți,
Să fim și noi înțelepți.

V-am mai face o urare
Să aveți cu noi răbdare,
Nu vor crește roade coapte,
Niciodată peste noapte!...

– Ia mai mânați măi școlari,
Să luați doar note mari,
S-aveți numai „Foarte bine”
Și să nu uitați de mine!...

Iuliana-Camelia Pîrvu

LA MULȚI ANI, 2009!

*Colectivul
Primăriei Șirna
și Colegiul Redacțional
al revistei "Fântâna din Șirna"
urează tuturor locuitorilor comunei noastre
un An Nou Fericit, plin de roade și sănătate!*

Ianuarie

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Februarie

L	M	M	J	V	S	D
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

Martie

L	M	M	J	V	S	D
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Aprilie

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Mai

L	M	M	J	V	S	D
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Iunie

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Iulie

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

August

L	M	M	J	V	S	D
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Septembrie

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Octombrie

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Noiembrie

L	M	M	J	V	S	D
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Decembrie

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

IMAGINI DIN COMUNA ȘIRNA

Noua grădiniță din Varnița, dată în folosință în 2007

Tei secular din rezervația naturală de la Hăbud

Troița din satul Șirna

ÎN ATENȚIA COLABORATORILOR

COLEGIUL REDACȚIONAL

Textele (nu mai mult de două pagini) vor fi înaintate **pe suport electronic**, cu mențiunea: **Pentru revista "Fântâna din Șirna"**, la adresele:

- Primăria Comunei Șirna, secretarul comunei, Vasile Mihai, tel./fax: 0244.485.012;
- Biblioteca Comunală Șirna, bibliotecar, Iuliana-Camelia Pîrvu;
- Ion Dumitru (Tudor Vasilica), satul Șirna, comuna Șirna;
- Ion Dumitru, Ploiești, str. Lăcrămioarei, nr. 2, bl. 12, sc. B, et. II, ap. 31 (informații la tel.: 0244 / 571 687).

Director: Vasile MIHAI
Director fondator: Valentina DOBRESCU
Redactor șef: Ion DUMITRU
Secretar de redacție: Iuliana-Camelia PÎRVU
Redactori:
 Literatură, artă: Mădălina IRIMIA, Gh. MILITARU;
 Istorie, activități cultural-artistice: Matei SAVU, Constantin NICOLAE, Rodica STAN;
 Medicină/sănătate, științe: Constanța ENACHE, Andreea-Nicoleta BĂRSĂȘTEANU, Ion GROZESCU;
 Religie: Dumitru MOLDOVEANU, Florentina GHEORGHE;
 Învățământ: Venera MANEA, Dialisa-Mariana NEDELCU;
 Legislație, finanțe: Viorica POPESCU
Culegere text: Raluca TUDOR
Tehnoredactare: Lucia GUTUI
Corectură: Denise-Constanța DUMITRU
Fotoreporter: Călin-Mihai DUMITRU
Promoție/difuzare: Elena MALEA
Director Producție: Victor PUGLIESE

Tipărit la **Tipografia DIRECT DISTRIBUTION**

Intr. Mieilor nr. 12, sector 2, București; tel./fax: 021/326 06 23; 021/326 06 24; 0724 304 495